

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 51

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

53. sējums
2010. gada 27. februāris

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
IV <i>Paziņojumi</i>		
EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU, STRUKTŪRU, BIROJU UN AĢENTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI		
Tiesa		
2010/C 51/01	Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 37, 13.2.2010.	1
V <i>Atzinumi</i>		
JURIDISKAS PROCEDŪRAS		
Tiesa		
2010/C 51/02	Lieta C-284/05: Tiesas (virspalāta) 2009. gada 15. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Somijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Militāra aprīkojuma imports, nemaksājot muitas nodokļus)	2
2010/C 51/03	Lieta C-294/05: Tiesas (virspalāta) 2009. gada 15. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Zviedrijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Militāra aprīkojuma un divējāda — civila un militāra — lietojuma preču imports, nemaksājot muitas nodokļus)	3

LV

Cena:
EUR 4

(Turpinājums nākamajā lappusē)

2010/C 51/04	Lieta C-372/05: Tiesas (virspalāta) 2009. gada 15. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Militārā aprīkojuma imports, nemaksājot muitas nodokļus)	3
2010/C 51/05	Lieta C-387/05: Tiesas (virspalāta) 2009. gada 15. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Itālijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Divējāda — militāra un civila — lietojuma aprīkojuma imports, nemaksājot muitas nodokļus)	4
2010/C 51/06	Lieta C-409/05: Tiesas (virspalāta) 2009. gada 15. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Militārā aprīkojuma imports, nemaksājot nodokļus)	5
2010/C 51/07	Lieta C-461/05: Tiesas (virspalāta) 2009. gada 15. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Dānijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Militārā aprīkojuma imports, nemaksājot nodokļus)	5
2010/C 51/08	Lieta C-239/06: Tiesas (virspalāta) 2009. gada 15. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Itālijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Militārā aprīkojuma imports, nemaksājot nodokļus)	6
2010/C 51/09	Lieta C-45/08: Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 23. decembra spriedums (Hof van beroep te Brussel (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Spector Photo Group NV, Chris Van Raemdonck/Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen (CBFA)</i> (Direktīva 2003/6 — Iekšējās informācijas ļaunprātīga izmantošana — Iekšējās informācijas izmantošana — Sodi — Nosacījumi)	6
2010/C 51/10	Lieta C-227/08: Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 17. decembra spriedums (<i>Audiencia Provincial de Salamanca</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Eva Martín Martín/EDP Editores SL</i> (Direktīva 85/577/EEK — 4. pants — Patērētāju tiesību aizsardzība — Līgumi, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām — Atteikuma tiesības — Komersanta pienākums sniegt informāciju — Līguma spēkā neesamība — Attiecīgi pasākumi)	7
2010/C 51/11	Lieta C-248/08: Tiesas (piektā palāta) 2009. gada 17. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Regula (EK) Nr. 1774/2002 — 4. panta 2. punkta a) un c) apakšpunkts, 5. panta 2. punkta c) apakšpunkts, 6. panta 2. punkta b) apakšpunkts, 10.–15., 17., 18. un 26. pants — Dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti — Atkritumi — Apglabāšana bez iepriekšējas apstrādes — Oficiālo pārbažu neesamība — Iekārtas, kas nodrošina dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu apsaimniekošanas drošību — Izmantošana — Atļaujas neesamība — Īpaša riska materiālu sadedzināšana — Atbilstošu procedūru neesamība)	8
2010/C 51/12	Lieta C-305/08: Tiesas (ceturtā palāta) 2009. gada 23. decembra spriedums (<i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Consorzio Nazionale Interuniversitario per le Scienze del Mare (CoNISMa)/Regione Marche</i> (Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Direktīva 2004/18 — Jēdzieni “būvuzņēmējs”, “piegādātājs” un “pakalpojuma sniedzējs” — Jēdziens “komersants” — Universitātes un pētniecības institūti — Universitāšu un valsts pārvaldes iestāžu grupas (“consorzio”) — Statūtu galvenais bezpeļņas mērķis — Tiesības piedalīties pakalpojumu publiskā iepirkuma procedūrā)	8

2010/C 51/13	Lieta C-376/08: Tiesas (ceturtā palāta) 2009. gada 23. decembra spriedums (Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Serrantoni Srl, Consorzio stabile edili scrl/Comune di Milano (Būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi — Direktīva 2004/18/EK — EKL 43. un 49. pants — Vienlīdzīgas attieksmes princips — Uzņēmumu konsorcijs — Aizliegums piedalīties tajā pašā publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā kā konkurentiem “consorzio stabile” (“pastāvīgs konsorcijs”) un tajā ietilpstošai sabiedrībai)	9
2010/C 51/14	Apvienotās lietas no C-410/08 līdz C-412/08: Tiesas (piektā palāta) 2009. gada 17. decembra spriedums (Finanzgericht Baden-Württemberg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Swiss Caps AG/Hauptzollamt Singen (Kopējais muitas tarifs — Kombinētā nomenklatūra — Tarifu klasifikācija — Pozīcijas 1515, 1517, 2106 un 3004 — Želatīna kapsulas — Zivju, kviešu asnu un sējas melnsēklītes eļļa — Jēdziens “iepakojums”)	9
2010/C 51/15	Lieta C-455/08: Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 23. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Īrija (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 89/665/EEK un Direktīva 92/13/EEK — Piegāžu un būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi — Lēmuma par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu pārsūdzības procedūra — Efektīvas tiesību aizsardzības iespējas garantija — Minimālais laikposms, kas ir jāievēro starp lēmuma par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu paziņošanu noraidītajiem pretendentiem un attiecīgā līguma parakstīšanu)	10
2010/C 51/16	Lieta C-505/08: Tiesas (sestā palāta) 2009. gada 17. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2005/36/EK — Profesionālo kvalifikāciju atzīšana — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	11
2010/C 51/17	Lieta C-586/08: Tiesas (astotā palāta) 2009. gada 17. decembra spriedums (Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Angelo Rubino/Ministero dell'Università e della Ricerca (Direktīva 2005/36/EK — Diplomu atzīšana — Jēdziens “reglamentēta profesija” — Iepriekš noteikta skaita kandidātu atlase uz salīdzinoša vērtējuma pamata, piešķirot kvalifikāciju uz noteiktu laiku — Valsts zinātniskā kvalifikācija — Universitātes profesors)	11
2010/C 51/18	Lieta C-120/09: Tiesas (piektā palāta) 2009. gada 17. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Beļģijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 1999/31/EK — Atkritumu apglabāšana — Jēdzieni “pazemes krātuve”, “poligona gāze” un “eluāts” — Pienākums noteikt kontroļlīmeņus, sākot no kuriem var uzskatīt, ka atkritumu poligonam ir ievērojama kaitīga iedarbība uz gruntsūdeņu kvalitāti — Netransponēšana noteiktajā termiņā attiecībā uz Valonijas reģionu)	12
2010/C 51/19	Apvienotās lieta C-450/07 un C-451/07: Tiesas (septītā palāta) 2009. gada 9. novembra rīkojums (Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Roche SpA (C-450/07), Federazione nazionale unitaria dei Titolari di Farmacia italiani (Federfarma) (C-451/07)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute (Tiesas Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Direktīva 89/105/EEK — To pasākumu pārskatāmība, kas reglamentē cilvēkiem paredzēto zāļu cenas — 4. pants — Cenu iesaldēšana — Cenu samazināšana)	12
2010/C 51/20	Lieta C-281/08 P: Tiesas 2009. gada 24. novembra rīkojums — Landtag Schleswig-Holstein/Eiropas Kopienų Komisija (Apelācija — Prasība atcelt tiesību aktu — Piekļuve dokumentiem — Reģionāla parlamenta procesuālā rīcībspēja)	13

2010/C 51/21	Lieta C-353/08: Tiesas (septītā palāta) 2009. gada 9. novembra rīkojums (<i>Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>A. Menarini</i> — <i>Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, FIRMA Srl, Laboratori Guidotti SpA, Menarini International Operations Luxembourg SA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA/Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)</i> (Tiesas Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Direktīva 89/105/EEK — To pasākumu pārskatāmība, kas reglamentē cilvēkiem paredzēto zāļu cenas — 4. panta 1. punkts — Cenu iesaldēšana — Cenu samazināšana) 13	13
2010/C 51/22	Lieta C-553/08 P: Tiesas (astotā palāta) 2009. gada 2. decembra rīkojums — <i>Powerserv Personalservice GmbH</i> , iepriekš — <i>Manpower Personalservice GmbH</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), <i>Manpower Inc.</i> (Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 51. panta 1. un 2. punkts — Pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu — Pretapelācijas sūdzība — Kopienas vārdiska preču zīme “MANPOWER” — Absolūti atteikuma pamatojumi — Aprakstošs raksturs — Izmantošanas rezultātā iegūta atšķirtspēja) 14	14
2010/C 51/23	Apvienotās lietas C-561/08 P un C-4/09 P: Tiesas (piektā palāta) 2009. gada 23. oktobra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/ <i>Gerasimos Potamianos</i> (C-561/08 P), <i>Gerasimos Potamianos</i> /Eiropas Kopienu Komisija (C-4/09 P) (Apelācija — Civildienests — Pagaidu darbinieks — Uz noteiktu laiku noslēgta līguma nepagarināšana — Nelabvēlīgs akts) 15	15
2010/C 51/24	Lieta C-85/09: Tiesas 2009. gada 29. oktobra rīkojums — <i>Portela</i> — <i>Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, Lda</i> /Eiropas Kopienu Komisija (Apelācija — Ārpuslīgumiskā atbildība — Prasība atlīdzināt kaitējumu, Komisijai vairākkārtīgi neveicot Direktīvas 93/42/EEK piemērošanai vajadzīgos pasākumus — Celoņsakarības neesamība starp apgalvoto bezdarbību un prasītajai nodarīto kaitējumu digitālu termometru ar trūkumiem tirdzniecībā — Acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība) 15	15
2010/C 51/25	Lieta C-143/09: Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 17. septembra rīkojums (<i>Fővárosi Bíróság</i> (Ungārijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Pannon GSM Távközlési Rt./Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa</i> (Tiesas Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Pievienošanās Eiropas Savienībai — Direktīva 2002/22/EK — Piemērošana laikā — Tiesas kompetence) 16	16
2010/C 51/26	Lieta C-198/09: Tiesas (septītā palāta) 2009. gada 9. novembra rīkojums (<i>Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>IFB Stroder Srl/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)</i> (Tiesas Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Direktīva 89/105/EEK — To pasākumu pārskatāmība, kas reglamentē cilvēkiem paredzēto zāļu cenas — 4. pants — Cenu iesaldēšana — Cenu samazināšana) 16	16
2010/C 51/27	Lieta C-333/09: Tiesas (sestā palāta) 2009. gada 27. novembra rīkojums (<i>Conseil de prud'hommes de Caen</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Sophie Noël/SCP Brouard Daude</i> , likvidators <i>Pronuptia Boutiques Province SA, Centre de Gestion et d'Étude AGS IDF EST</i> likvidācijas procesā (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija — Starptautiskais pakts par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām — Vienlīdzīgas attieksmes princips — Atlaišana ekonomisku iemeslu dēļ — Saiknes ar Kopienu tiesībām neesamība — Acīmredzama Tiesas kompetences neesamība) 17	17
2010/C 51/28	Lieta C-443/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Tribunale Ordinario di Cosenza</i> (Itālija) 2009. gada 13. novembra rīkojumu — <i>C.C.I.A.A. di Cosenza/Grillo Star srl Fallimento</i> 18	18

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2010/C 51/29	Lieta C-504/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas 2009. gada 23. septembra spriedumu lietā T-183/07 Polija/Komisija 2009. gada 4. decembrī iesniedza Eiropas Komisija	18
2010/C 51/30	Lieta C-517/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 11. decembrī iesniedza Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel (Beļģija) — RTL Belgium SA (agrāk — TVI SA)	19
2010/C 51/31	Lieta C-522/09: Prasība, kas celta 2009. gada 15. decembrī — Eiropas Komisija/Rumānija	20
2010/C 51/32	Lieta C-525/09: Prasība, kas celta 2009. gada 17. decembrī — Eiropas Komisija/Portugāles Republika	21
2010/C 51/33	Lieta C-526/09: Prasība, kas celta 2009. gada 17. decembrī — Eiropas Komisija/Portugāles Republika	21
2010/C 51/34	Lieta C-529/09: Prasība, kas celta 2009. gada 18. decembrī — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste ..	21
2010/C 51/35	Lieta C-531/09: Prasība, kas celta 2009. gada 18. decembrī — Eiropas Komisija/Portugāles Republika	22
2010/C 51/36	Lieta C-532/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2009. gada 30. septembra spriedumu lietā T-166/08 <i>Ivanov</i> /Komisija 2009. gada 18. decembrī iesniedza <i>Vladimir Ivanov</i>	22
2010/C 51/37	Lieta C-533/09: Prasība, kas celta 2009. gada 18. decembrī — Eiropas Komisija/Portugāles Republika	23
2010/C 51/38	Lieta C-538/09: Prasība, kas celta 2009. gada 21. decembrī — Eiropas Komisija/Beļģijas Karaliste ...	23
2010/C 51/39	Lieta C-539/09: Prasība, kas celta 2009. gada 21. decembrī — Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika	24
2010/C 51/40	Lieta C-540/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 21. decembrī iesniedza <i>Regeringsrätten</i> (Zviedrija) — <i>Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp/Skatteverket</i>	24
2010/C 51/41	Lieta C-544/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2009. gada 6. oktobra spriedumu lietā T-21/06 Vācijas Federatīvā Republika/Eiropas Kopienu Komisija 2009. gada 22. decembrī iesniedza Vācijas Federatīvā Republika	25
2010/C 51/42	Lieta C-553/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (astotā palāta) 2009. gada 28. oktobra spriedumu lietā T-137/08 <i>BCS SpA</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2009. gada 23. decembrī iesniedza <i>BCS SpA</i>	26
2010/C 51/43	Lieta C-40/10: Prasība, kas celta 2010. gada 25. janvārī — Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome	27

<u>Paziņojums Nr.</u>	<i>Saturs (turpinājums)</i>	<i>Lappuse</i>
2010/C 51/44	Lieta C-466/08: Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 17. novembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Kipras Republika	27
2010/C 51/45	Lieta C-544/08: Tiesas astotās palātas priekšsēdētāja 2009. gada 4. decembra rīkojums — Eiropas Komisija/Čehijas Republika	27
2010/C 51/46	Lieta C-548/08: Tiesas astotās palātas priekšsēdētāja 2009. gada 12. novembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Zviedrijas Karaliste	28
2010/C 51/47	Lieta C-15/09: Tiesas piektās palātas priekšsēdētāja 2009. gada 26. novembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Čehijas Republika	28
2010/C 51/48	Lieta C-42/09: Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 2. decembra rīkojums — Eiropas Komisija/Itālijas Republika	28
2010/C 51/49	Lieta C-171/09: Tiesas astotās palātas priekšsēdētāja 2009. gada 2. decembra rīkojums — Eiropas Komisija/Francijas Republika	28
2010/C 51/50	Lieta C-183/09: Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 30. novembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Grieķijas Republika	28
2010/C 51/51	Lieta C-184/09: Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 20. novembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Spānijas Karaliste	28
2010/C 51/52	Lieta C-192/09: Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 11. novembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Nīderlandes Karaliste	28
2010/C 51/53	Lieta C-206/09: Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 18. novembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika	29
2010/C 51/54	Lieta C-207/09: Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 7. decembra rīkojums — Eiropas Komisija/Slovākijas Republika	29
2010/C 51/55	Lieta C-220/09: Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 12. novembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Maltas Republika	29
2010/C 51/56	Lieta C-252/09: Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 19. novembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Portugāles Republika	29

Vispārējā tiesa

2010/C 51/57	Apvienotās lietas T-355/04 un T-446/04: Vispārējās tiesas 2010. gada 19. janvāra spriedums — <i>Co-Frutta</i> /Komisija (Piekluve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti par banānu importa Kopienas tirgu — Tiešs piekļuves atteikums pēc netieši izteikta atteikuma — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — Izņēmums saistībā ar trešās personas komerciālo interešu aizsardzību — Termiņu ievērošana — Dalībvalsts iepriekšēja piekrišana — Pienākums norādīt pamatojumu) 30	30
2010/C 51/58	Apvienotās lietas T-252/07, T-271/07 un T-272/07: Vispārējās tiesas 2010. gada 20. janvāra spriedums — <i>Sungro</i> u.c./Padome un Komisija (Ārpuslīgumiskā atbildība — Kopējā lauksaimniecības politika — Grozījumi Kopienas kokvilnas atbalsta shēmā — Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 10.a nodaļa, kas ieviesta ar Regulas (EK) Nr. 864/2004 1. panta 20. punktu — Attiecīgo noteikumu atcelšana ar Tiesas spriedumu — Cēloņsakarība) 30	30
2010/C 51/59	Lieta T-460/07: Vispārējās tiesas 2010. gada 20. janvāra spriedums — <i>Nokia</i> /ITSB — <i>Medion</i> ("LIFE BLOG") (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes "LIFE BLOG" reģistrācijas pieteikums — Valsts agrāka vārdiska preču zīme "LIFE" — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Daļējs reģistrācijas atteikums) 31	31
2010/C 51/60	Lieta T-355/08 P: Vispārējās tiesas 2010. gada 19. janvāra spriedums — <i>De Fays</i> /Komisija (Apelācija — Pretapelācija — Civildienests — Ierēdņi — Atvaļinājumi — Slimības atvaļinājums — Pēc medicīniskās pārbaudes konstatēta neregulāra prombūtne — Atskaitījums no ikgadējā atvaļinājuma ilguma — Tiesību uz atalgojumu zaudēšana) 31	31
2010/C 51/61	Lieta T-254/08: Vispārējās tiesas 2009. gada 22. decembra rīkojums — <i>Associazione Giulemanidallajuve</i> /Komisija (Apgalvotie EKL 81. un 82. panta pārkāpumi — Sūdzība — Prasība sakarā ar bezdarbību — Komisijas nostājas formulēšana bezdarbības izbeigšanai — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas) 32	32
2010/C 51/62	Lieta T-71/09: Vispārējās tiesas 2010. gada 5. janvāra rīkojums — <i>Química Atlântica</i> /Komisija (Prasība sakarā ar bezdarbību — Nostājas formulēšana — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Vispārējās tiesas reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Nepieņemamība) 32	32
2010/C 51/63	Lieta T-95/09 R II: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 15. janvāra rīkojums — <i>United Phosphorus</i> /Komisija (Pagaidu noregulējums — Direktīva 91/414/EKK — Lēmums par napropamīda neiekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā — Piemērošanas apturēšanas pasākuma pagarinājums) 32	32
2010/C 51/64	Lieta T-446/09 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 8. janvāra rīkojums — <i>Escola Superior Agrária de Coimbra</i> /Komisija (Pagaidu noregulējums — Programma Life — Daļas no samaksātajām summām atmaksa — Piedziņas rīkojums — Paziņojums par parādu — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Finanšiāls kaitējums — Ārkārtas apstākļi — Steidzamības neesamība) 33	33
2010/C 51/65	Lieta T-464/09: Prasība, kas celta 2009. gada 20. novembrī — Eiropas Kopienas Komisija/ <i>New Acoustic Music</i> un <i>Anna Hildur Hildibrandsdottir</i> 33	33

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2010/C 51/66	Lieta T-486/09: Prasība, kas celta 2009. gada 4. decembrī — Polija/Komisija	34
2010/C 51/67	Lieta T-498/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 29. septembra spriedumu lietā F-102/07 <i>Kerstens</i> /Komisija 2009. gada 9. decembrī iesniedza <i>Petrus Kerstens</i>	35
2010/C 51/68	Lieta T-502/09: Prasība, kas celta 2009. gada 11. decembrī — <i>Inovis</i> /ITSB — <i>Sonaecom</i> (“ <i>INOVIS</i> ”)	35
2010/C 51/69	Lieta T-503/09: Prasība, kas celta 2009. gada 16. decembrī — <i>Cybergun</i> /ITSB — <i>Umarex Sportwaffen</i> (“ <i>AK 47</i> ”)	36
2010/C 51/70	Lieta T-505/09: Prasība, kas celta 2009. gada 16. decembrī — <i>Carlyle</i> /ITSB — <i>Mascha & Regner Consulting</i> (“ <i>CAFE CARLYLE</i> ”)	36
2010/C 51/71	Lieta T-506/09: Prasība, kas celta 2009. gada 16. decembrī — <i>Carlyle</i> /ITSB — <i>Mascha & Regner Consulting</i> (“ <i>THE CARLYLE</i> ”)	37
2010/C 51/72	Lieta T-513/09: Prasība, kas celta 2009. gada 22. decembrī — <i>Baena Grupo</i> /ITSB — <i>Neuman y Galdeano del Sel</i> (paraugi vai modeļi)	37
2010/C 51/73	Lieta T-514/09: Prasība, kas celta 2009. gada 31. decembrī — <i>De Post</i> /Komisija	38
2010/C 51/74	Lieta T-515/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 7. oktobra rīkojumu lietā F-3/08 <i>Marcuccio</i> /Komisija 2009. gada 21. decembrī iesniedza <i>Luigi Marcuccio</i>	39
2010/C 51/75	Lieta T-516/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 7. oktobra rīkojumu lietā F-122/07 <i>Marcuccio</i> /Komisija 2009. gada 21. decembrī iesniedza <i>Luigi Marcuccio</i>	40
2010/C 51/76	Lieta T-517/09: Prasība, kas celta 2009. gada 21. decembrī — <i>Alstom</i> /Komisija	40
2010/C 51/77	Lieta T-519/09: Prasība, kas celta 2009. gada 23. decembrī — <i>Toshiba</i> /Komisija	41
2010/C 51/78	Lieta T-521/09: Prasība, kas celta 2009. gada 21. decembrī — <i>Areva T&D</i> /Komisija	42
2010/C 51/79	Lieta T-522/09: Prasība, kas celta 2009. gada 21. decembrī — <i>Gemmi Furs</i> /ITSB — <i>Lemmi-Fashion</i> (“ <i>GEMMI</i> ”)	43
2010/C 51/80	Lieta T-523/09: Prasība, kas celta 2009. gada 23. decembrī — <i>Smart Technologies</i> /ITSB (“ <i>WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH</i> ”)	44
2010/C 51/81	Lieta T-524/09: Prasība, kas celta 2009. gada 24. decembrī — <i>Meredith</i> /ITSB (“ <i>BETTER HOMES AND GARDENS</i> ”)	44
2010/C 51/82	Lieta T-528/09: Prasība, kas celta 2009. gada 30. decembrī — <i>Hubei Xinyegang Steel</i> /Padome	45

IV

*(Paziņojumi)*EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU, STRUKTŪRU, BIROJU UN AĢENTŪRU
SNIEGTI PAZIŅOJUMI

TIESA

*(2010/C 51/01)***Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī**

OV C 37, 13.2.2010.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 24, 30.1.2010.

OV C 11, 16.1.2010.

OV C 312, 19.12.2009.

OV C 297, 5.12.2009.

OV C 282, 21.11.2009.

OV C 267, 7.11.2009.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virspalāta) 2009. gada 15. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Somijas Republika

(Lieta C-284/05) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Militāra aprīkojuma imports, nemaksājot muitas nodokļus)

(2010/C 51/02)

Tiesvedības valoda — somu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Wilms un P. Aalto)

Atbildētāja: Somijas Republika (pārstāvji — T. Pynnä, E. Bygglin, J. Heliskoski un A. Guimares-Purokoski)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Dānijas Karaliste, (pārstāvis — J. Molde), Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — M. Lumma un U. Forsthoff), Grieķijas Republika (pārstāvji — E.-M. Mamouna un K. Boskovits), Itālijas Republika (pārstāvji — I. M. Braguglia, pārstāvis, un G. De Bellis, *avvocato dello Stato*), Portugāles Republika (pārstāvis — L. Inez Fernandes), Zviedrijas Karaliste (pārstāve — A. Falk)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1989. gada 29. maija Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1552/89, ar ko īsteno Lēmumu 88/376/EEK, *Euratom*, par Kopienų pašu resursu sistēmu (OV L 155, 1. lpp.), un — pēc 2000. gada 31. maija — Padomes 2000. gada 22. maija Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1150/2000, ar

ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, *Euratom* par Kopienų pašu resursu sistēmu (OV L 130, 1. lpp.), 2., 9., 10. un 11. panta pārkāpums — Militārā ekipējuma un militārām un civilām vajadzībām izmantojamu preču imports, nemaksājot muitas nodokļus

Rezolutīvā daļa:

- 1) Somijas Republika, laikā no 1998. līdz 2002. gadam atbrīvojot no muitas nodokļa militārā aprīkojuma importu, nav izpildījusi EKL 26. pantā, Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienų Muitas kodeksa izveidi 20. pantā un tādējādi kopīgajā muitas tarifā paredzētos pienākumus un, atsakoties aprēķināt, konstatēt un nodot Eiropas Kopienų Komisijas rīcībā ar to saistītos pašu resursus, kā arī atsakoties maksāt nokavējuma procentus sakarā ar šo pašu resursu nenodošanu Eiropas Kopienų Komisijas rīcībā, nav izpildījusi arī 1989. gada 29. maija Regulas (EEK, *Euratom*) Nr. 1552/89 par Lēmuma 88/376/EEK, *Euratom* par Kopienų pašu resursu sistēmu piemērošanu, kas grozīta ar Padomes 1996. gada 8. jūlija Regulu (*Euratom*, EK) Nr. 1355/96, 2. un 9.–11. pantā, kā arī tajos pašos pantos Padomes 2000. gada 22. maija Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 1150/2000, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, *Euratom* par Kopienų pašu resursu sistēmu, paredzētos pienākumus;
- 2) Somijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Dānijas Karaliste, Vācijas Federatīvā Republika, Grieķijas Republika, Itālijas Republika, Portugāles Republika un Zviedrijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 271, 29.10.2005.

Tiesas (virspalāta) 2009. gada 15. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Zviedrijas Karaliste

(Lieta C-294/05) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Militāra aprīkojuma un divējāda — civila un militāra — lietojuma preču imports, nemaksājot muitas nodokļus)

(2010/C 51/03)

Tiesvedības valoda — zviedru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — L. Ström van Lier, P. Dejmek un G. Wilms)

Atbildētāja: Zviedrijas Karaliste (pārstāvji — A. Kruse un A. Falk)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvis — M. Lumma), Somijas Republika (pārstāvis — J. Heliskoski), Dānijas Karaliste (pārstāvis — J. Molde)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1989. gada 29. maija Regulas (EEK, *Euratom*) Nr. 1552/89, ar ko īsteno Lēmumu 88/376/EEK, *Euratom*, par Kopienų pašu resursu sistēmu (OV L 155, 1. lpp.) un pēc 2000. gada 31. maija — Padomes 2000. gada 22. maija Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1150/2000, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, *Euratom* par Kopienų pašu resursu sistēmu (OV L 130, 1. lpp.), 2., 9., 10. un 11. panta pārkāpums — Militārā aprīkojuma un preču ar jauktu (civilu un militāru) izmantošanas mērķi imports, nemaksājot muitas nodokļus

Rezolutīvā daļa:

1) nekonstatējot un nesamaksājot Eiropas Kopienų Komisijai laikposmā no 1998. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim neiekasētos pašu resursus par kara aprīkojuma un civila un militāra lietojuma preču importu, kā arī nesamaksājot nokavējuma procentus sakarā ar šo pašu resursu nenodošanu Eiropas Kopienų Komisijas rīcībā, Zviedrijas Karaliste nav izpildījusi attiecīgi līdz 2000. gada 31. maijam Padomes 1989. gada 29. maija Regulas (EEK, *Euratom*) Nr. 1552/89, ar ko īsteno Lēmumu 88/376/EEK, *Euratom* par Kopienų pašu resursu sistēmu, kas grozīta ar Padomes 1996. gada 8. jūlija Regulu (*Euratom*, EK) Nr. 1355/96, 2. un 9.–11. pantā, kā arī pēc šī datuma — tajos

pašos pantos Padomes 2000. gada 22. maija Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 1150/2000, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, *Euratom* par Kopienų pašu resursu sistēmu, paredzētos pienākumus;

2) Zviedrijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus;

3) Vācijas Federatīvā Republika, Somijas Republika un Dānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 217, 03.09.2005.

Tiesas (virspalāta) 2009. gada 15. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-372/05) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Militārā aprīkojuma imports, nemaksājot muitas nodokļus)

(2010/C 51/04)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — C. Cattabriga, G. Wilms, D. Triantafyllou un H. Støvlbæk)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — M. Lumma, pārstāvis, un C. von Donat, *Rechtsanwalt*)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Dānijas Karaliste, (pārstāvis — J. Bering Lüsberg), Grieķijas Republika (pārstāvji — E.-M. Mamouna, A. Samoni-Rantou un K. Boskovits), Somijas Republika (pārstāves — E. Bygglin un A. Guimaraes-Purokoski)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1989. gada 29. maija Regulas (EEK, *Euratom*) Nr. 1552/89, ar ko īsteno Lēmumu 88/376/EEK, *Euratom*, par Kopienų pašu resursu sistēmu (OV L 155, 1. lpp.) un pēc 2000. gada 31. maija — Padomes 2000. gada 22. maija Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1150/2000, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, *Euratom* par Kopienų pašu resursu sistēmu (OV L 130, 1. lpp.), 2., 9., 10. un 11. panta pārkāpums — Militārā aprīkojuma imports, nemaksājot muitas nodokļus

Rezolutīvā daļa:

- 1) atsakoties aprēķināt, konstatēt un nodot Eiropas Kopienu Komisijas rīcībā pašu resursus saistībā ar militārā aprīkojuma importu laikposmā no 1998. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim, kā arī atsakoties maksāt nokavējuma procentus sakarā ar šo pašu resursu nenodošanu Eiropas Kopienu Komisijas rīcībā, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi Padomes 1989. gada 29. maija Regulas (EEK, Euratom) Nr. 1552/89, ar ko īsteno Lēmumu 87/376/EEK, Euratom par Kopienu pašu resursu sistēmu, kas grozīta ar Padomes 1996. gada 8. jūlija Regulu (Euratom, EK) Nr. 1355/96, 2. un 9.–11. pantā, kā arī šajos pašos pantos Padomes 2000. gada 22. maija Regulā (EK, Euratom) Nr. 1150/2000, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, Euratom par Kopienu pašu resursu sistēmu, paredzētos pienākumus;
- 2) Vācijas Federatīvā Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Dānijas Karaliste, Grieķijas Republika un Somijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 296, 26.11.2005.

Tiesas (virspalāta) 2009. gada 15. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-387/05) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Divējāda — militāra un civila — lietojuma aprīkojuma imports, nemaksājot muitas nodokļus)

(2010/C 51/05)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Wilms, L. Visaggio un C. Cattabriga)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji — I. M. Braguglia, pārstāvis, un G. De Bellis, avvocato dello Stato)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Dānijas Karaliste (pārstāvis — J. Bering Liisberg), Grieķijas Republika

(pārstāvji — E.-M. Mamouna, A. Samoni-Rantou un K. Boskovits), Portugāles Republika (pārstāvji — C. Guerra Santos, L. Inez Fernandes un J. Gomes), Somijas Republika (pārstāve — A. Guimaraes-Purokoski)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — EKL 26. panta un dažādu muitas tiesiskā regulējuma noteikumu (20. pants Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.), 2., 9., 10. un 17. panta 1. punkta Padomes 1989. gada 29. maija Regulā (EEK, Euratom) Nr. 1552/89 par Lēmuma 88/376/EEK, Euratom, par Kopienu pašu resursu sistēmu piemērošanu (OV L 155, 1. lpp.) un atbilstošo noteikumu Padomes 2000. gada 22. maija Regulā (EK, Euratom) Nr. 1150/2000 (OV L 130, 1. lpp.) pārkāpums — Militārā un civilai izmantošanai domāta materiāla imports, nemaksājot muitas nodokļus — Atteikums aprēķināt summas, kuras vajadzēja iekasēt un nodot Kopienu pašu resursu rīcībā

Rezolutīvā daļa:

1) atbrīvojot no muitas nodokļiem gan civiliem, gan militāriem nolūkiem izmantojama aprīkojuma importu laikā no 1999. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim un atsakoties aprēķināt, konstatēt un nodot Eiropas Kopienu Komisijas rīcībā sakarā ar šo atbrīvojumu neiekasētos pašu resursus, kā arī nokavējuma procentus par pašu resursu nenodošanu Eiropas Kopienu Komisijas rīcībā noteiktajā termiņā, Itālijas Republika nav izpildījusi, pirmkārt, EKL 26. pantā, Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 20. pantā, kā arī tādejādi kopīgajā muitas tarifā un, otrkārt, Padomes 1989. gada 29. maija Regulas (EEK, Euratom) Nr. 1552/89 par Lēmuma 88/376/EEK, Euratom par Kopienu pašu resursu sistēmu piemērošanu, kas grozīta ar Padomes 1996. gada 8. jūlija Regulu (Euratom, EK) Nr. 1355/96, 2., 9., 10. pantā un 17. panta 1. punktā, kā arī tajos pašos pantos Padomes 2000. gada 22. maija Regulā (EK, Euratom) Nr. 1150/2000, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, Euratom par Kopienu pašu resursu sistēmu, paredzētos pienākumus;

2) Itālijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus;

3) Dānijas Karaliste, Grieķijas Republika, Portugāles Republika un Somijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 22, 28.01.2006.

Tiesas (virspalāta) 2009. gada 15. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-409/05) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Militārā aprīkojuma imports, nemaksājot nodokļus)

(2010/C 51/06)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — C. Cattabriga, D. Triantafyllou, H. Støvlbæk un G. Wilms)

Atbildētāja: Grieķijas Republika (pārstāvji — A. Samoni-Rantou, E.-M. Mamouna un K. Boskovits)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Dānijas Karaliste, (pārstāvis — J. Bering Lüsberg), Itālijas Republika (pārstāvji — I. M. Braguglia, pārstāvis, un G. De Bellis, avvocato dello Stato), Portugāles Republika (pārstāvji — C. Guerra Santos, L. Inez Fernandes un J. Gomes), Somijas Republika (pārstāvji — J. Heliskoski un A. Guimaraes-Purokoski)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — 2., 9., 10. un 11. panta pārkāpums Padomes 1989. gada 29. maija Regulā (EEK, Euratom) Nr. 1552/89, ar ko īsteno Lēmumu 88/376/EEK, Euratom, par Kopienų pašu resursu sistēmu (OV L 155, 1. lpp), un par laika posmu pēc 2000. gada 31. maija — Padomes 2000. gada 22. maija Regulas (EK, Euratom) Nr. 1150/2000, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, Euratom, par Kopienų pašu resursu sistēmu (OV L 130, 1. lpp.), 2., 9., 10. un 11. panta pārkāpums — Militārā aprīkojuma imports, nemaksājot nodokļus

Rezolutīvā daļa:

1) atsakoties aprēķināt un samaksāt Eiropas Kopienų Komisijai pašu resursus, kuri netika iekasēti laikposmā no 1998. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim, attiecībā uz militārā aprīkojuma importu, atbrīvojot to no muitas nodokļiem, kā arī atsakoties pārskaitīt nokavējuma procentus saistībā ar šo pašu resursu neieņemšanu Eiropas Kopienų Komisijai, Grieķijas Republika attiecīgi līdz 2000. gada 31. maijam nav izpildījusi pienākumus, kas paredzēti Padomes 1989. gada 29. maija Regulas (EEK, Euratom) Nr. 1552/89 par Lēmuma 88/376/EEK, Euratom par Kopienų pašu resursu sistēmu piemērošanu, kas grozīta ar Padomes 1996. gada 8. jūlija Regulu (Euratom, EK)

Nr. 1355/96, 2. un 9.–11. pantā, kā arī pēc šī datuma — tajos pašos Padomes 2000. gada 22. maija Regulas (EK, Euratom) Nr. 1150/2000, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, Euratom par Kopienų pašu resursu sistēmu, pantos;

2) Grieķijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus;

3) Dānijas Karaliste, Itālijas Republika, Portugāles Republika un Somijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 10, 14.01.2006.

Tiesas (virspalāta) 2009. gada 15. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Dānijas Karaliste

(Lieta C-461/05) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Militārā aprīkojuma imports, nemaksājot nodokļus)

(2010/C 51/07)

Tiesvedības valoda — dāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — C. Cattabriga, G. Wilms, D. Triantafyllou un H. Støvlbæk)

Atbildētāja: Dānijas Karaliste (pārstāvji — J. Molde, J. Bering Lüsberg un B. Weis Fogh)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Grieķijas Republika (pārstāvji — E.-M. Mamouna, A. Samoni-Rantou un K. Boskovits), Portugāles Republika (pārstāvji — C. Guerra Santos, L. Inez Fernandes un J. Gomes), Somijas Republika (pārstāves — E. Bygglin un A. Guimaraes-Purokoski)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — 2., 9., 10. un 11. panta pārkāpums Padomes 1989. gada 29. maija Regulā (EEK, Euratom) Nr. 1552/89, ar ko piemēro Lēmumu 88/376/EEK, Euratom par Kopienų pašu resursu sistēmu (OV L 155, 1. lpp.), un laika posmā no 2000. gada 31. maija, 2., 9., 10. un 11. panta pārkāpums Padomes 2000. gada 22. maija Regulā (EK, Euratom) Nr. 1150/2000, ar ko piemēro Lēmumu 94/728/EK, Euratom par Kopienų pašu resursu sistēmu (OV L 130, 1. lpp.) — Militārā aprīkojuma imports, nemaksājot nodokļus

Rezolutīvā daļa:

- 1) atsakoties aprēķināt un samaksāt Eiropas Kopienu Komisijai pašu resursus, kas nav iekasēti laikposmā no 1998. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim, saistībā ar militārā aprīkojuma importu, atbrīvojot to no muitas nodokļa, kā arī atsakoties maksāt nokavējuma procentus sakarā ar šo pašu resursu nenodošanu Eiropas Kopienu Komisijas rīcībā, Dānijas Karaliste nav izpildījusi Padomes 1989. gada 29. maija Regulas (EEK, Euratom) Nr. 1552/89, ar ko īsteno Lēmumu 88/376/EEK, Euratom par Kopienu pašu resursu sistēmu, kas grozīta ar Padomes 1996. gada 8. jūlija Regulu (Euratom, EK) Nr. 1355/96, 2. un 9.–11. pantā līdz 2000. gada 31. maijam, kā arī pēc šī datuma — tajos pašos pantos Padomes 2000. gada 22. maija Regulā (EK, Euratom) Nr. 1150/2000, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, Euratom par Kopienu pašu resursu sistēmu, paredzētos pienākumus;
- 2) Dānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Grieķijas Republika, Portugāles Republika un Somijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 48, 25.02.2006.

Tiesas (virspalāta) 2009. gada 15. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-239/06) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Militārā aprīkojuma imports, nemaksājot nodokļus)

(2010/C 51/08)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Wilms, C. Cattabriga un L. Visaggio)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji — I. M. Braguglia, pārstāvis, kam palīdz G. De Bellis, avvocato dello Stato)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Grieķijas Republika (pārstāvji — E.-M. Mamouna un A. Samoni-Rantou, kā arī K. Boskovits), Somijas Republika (pārstāve — A. Guimaraes-Purokoski)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1989. gada 29. maija Regulas (EEK, Euratom) Nr. 1552/89 par Lēmuma 88/376/EEK,

Euratom par Eiropas Kopienu pašu resursu sistēmu īstenošanu (OV L 155, 1. lpp.) 2., 9., 10. un 11. panta un attiecīgu Padomes 2000. gada 22. maija Regulas (EK, Euratom) Nr. 1150/2000, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, Euratom par Kopienu pašu resursu sistēmu (OV L 130, 1. lpp.), noteikumu pārkāpums — Militārā aprīkojuma imports, nemaksājot nodokļus — Atteikšanās noteikt summas, kas jāsamaksā un jānodod Kopienas pašu resursu rīcībā

Rezolutīvā daļa:

- 1) atbrīvojot no muitas nodokļiem militārā aprīkojuma importu laikposmā no 1998. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim un atsakoties aprēķināt, konstatēt un nodot Eiropas Kopienu Komisijas rīcībā sakarā ar šo atbrīvojumu neiekasētos pašu resursus, kā arī nokavējuma procentus par pašu resursu nenodošanu Eiropas Kopienu Komisijas rīcībā noteiktajā termiņā, Itālijas Republika nav izpildījusi Padomes 1989. gada 29. maija Regulas (EEK, Euratom) Nr. 1552/89, ar ko īsteno Lēmumu 88/376/EEK, Euratom par Kopienu pašu resursu sistēmu, kas grozīta ar Padomes 1996. gada 8. jūlija Regulu (Euratom, EK) Nr. 1355/96, 2. un 9.–11. pantā un tajos pašos Padomes 2000. gada 22. maija Regulas (EK, Euratom) Nr. 1150/2000, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, Euratom par Kopienu pašu resursu sistēmu, pantos paredzētos pienākumus;

2) Itālijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus;

3) Grieķijas Republika un Somijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 178, 29.07.2006.

Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 23. decembra spriedums (Hof van beroep te Brussel (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Spector Photo Group NV, Chris Van Raemdonck/Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen (CBFA)

(Lieta C-45/08) (¹)

(Direktīva 2003/6 — Iekšējās informācijas launprātīga izmantošana — Iekšējās informācijas izmantošana — Sodi — Nosacījumi)

(2010/C 51/09)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van beroep te Brussel

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Spector Photo Group NV, Chris Van Raemdonck

Atbildētāja: Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen (CBFA)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Hof van beroep te Brussel — Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvas 2003/6/EK par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu) (OV L 96, 16. lpp.) 2. un 14. panta un Komisijas 2003. gada 22. decembra Direktīvas 2003/124/EK, ar ko īsteno Direktīvu 2003/6/EK (OV L 339, 70. lpp.) 1. panta interpretācija — Iekšējās informācijas izmantošana — Maksimāla saskaņošana, kas nepiešķir dalībvalstīm nekādu rīcības brīvību attiecībā uz iekšējās informācijas ļaunprātīgas izmantošanas definīciju — Sodi, kurus var noteikt — Nosacījumi

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvas 2003/6/EK par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīga izmantošana) 2. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka fakts, ka šī noteikuma otrajā daļā paredzētā persona, kuras rīcībā ir iekšējā informācija, tieši vai netieši iegādājas vai atsavina finanšu instrumentus, uz ko attiecas minētā iekšējā informācija, vai mēģina tos iegādāties vai atsavināt savā vai trešās personas vārdā, nozīmē to, ka šī persona ir "izmantojusi šo informāciju" minētā noteikuma nozīmē, ar nosacījumu, ka tiek ievērotas tiesības uz aizstāvību un it īpaši tiesības apvērst šo prezumpciju. Jautājums, vai minētā persona ir pārkāpusi iekšējās informācijas ļaunprātīgas izmantošanas aizliegumu, ir jārisina, ievērojot šīs direktīvas mērķi, proti, aizsargāt finanšu tirgu integritāti un stiprināt ieguldītāju uzticību, kas it īpaši pamatojas uz garantiju, ka šie ieguldītāji ir vienlīdzīgā stāvoklī un aizsargāti pret iekšējās informācijas nepamatotu izmantošanu;
- 2) Direktīvas 2003/6 14. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka mantisks labums, kas izriet no iekšējās informācijas ļaunprātīgas izmantošanas, var būt atbilstošs elements, lai noteiktu efektīvu, samērīgu un preventīvu sodu. Šāda mantiska labuma aprēķināšanas metode un it īpaši datums vai vērā ņemamais periods ir valsts tiesību jautājums;
- 3) Direktīvas 2003/6 14. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja dalībvalsts papildus šajā noteikumā paredzētajam administratīvajam sodam ir paredzējusi iespēju piemērot krimināltiesisku naudas sodu, tad administratīvā soda noteikšanas stadijā nav jāņem vērā iespējama vēlāka krimināltiesiska naudas soda iespējamība un/vai apmērs.

(¹) OV C 107, 26.04.2008.

Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 17. decembra spriedums (*Audiencia Provincial de Salamanca* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Eva Martín Martín/EDP Editores SL*

(Lieta C-227/08) (¹)

(Direktīva 85/577/EEK — 4. pants — Patērētāju tiesību aizsardzība — Līgumi, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām — Atteikuma tiesības — Komersanta pienākums sniegt informāciju — Līguma spēkā neesamība — Attiecīgi pasākumi)

(2010/C 51/10)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Audiencia Provincial de Salamanca

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Eva Martín Martín*

Atbildētājs: *EDP Editores SL*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Audiencia Provincial de Salamanca* — Padomes 1985. gada 20. decembra Direktīvas 85/577/EEK par patērētāja aizsardzību attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām (OV L 372, 31. lpp.), 4. panta interpretācija — EKL 3., 95. un 153. pants — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 38. pants — Tiesības uzteikt līgumu — Uzņēmēja pienākums sniegt zināmu informāciju — Patērētāja aizsardzības pasākumi neizpildes gadījumā — Līguma spēkā neesamība un valsts tiesas kompetence

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1985. gada 20. decembra Direktīvas 85/577/EEK par patērētāja aizsardzību attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām, 4. pants neliedz valsts tiesai pašai pēc savas ierosmes atzīt par spēkā neesošu līgumu, kam piemērojama minētā direktīva, pamatojoties uz to, ka patērētājs nebija informēts par savām atteikuma tiesībām, kaut arī patērētājs kompetentajās valsts tiesu iestādēs nevienā brīdī nebija izvirzījis šādu prasījumu par spēkā neesamību.

(¹) OV C 223, 30.08.2008.

Tiesas (piektā palāta) 2009. gada 17. decembra spriedums
— Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-248/08) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Regula (EK) Nr. 1774/2002 — 4. panta 2. punkta a) un c) apakšpunkts, 5. panta 2. punkta c) apakšpunkts, 6. panta 2. punkta b) apakšpunkts, 10.–15., 17., 18. un 26. pants — Dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti — Atkritumi — Apglabāšana bez iepriekšējas apstrādes — Oficiālo pārbaužu neesamība — Iekārtas, kas nodrošina dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu apsaimniekošanas drošību — Izmantošana — Atļaujas neesamība — Īpaša riska materiālu sadedzināšana — Atbilstošu procedūru neesamība)

(2010/C 51/11)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — H. Tserpa-Lacombe un A. Markoulli)

Atbildētāja: Grieķijas Republika (pārstāvji — V. Kontolaimos, S. Charitaki, E.-M. Mamouna un Chalkias)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 3. oktobra Regulas (EK) Nr. 1774/2002, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam (OV L 273, 1. lpp.), 4. panta 2. punkta, 5. panta 2. punkta, 10.–15. panta, 17., 18. un 26. panta pārkāpums — Iepriekšēji neapstrādātu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu apglabāšana — Oficiālo pārbaužu neesamība

Rezolutīvā daļa:

- 1) pareizi nepiemērojot un neieviešot Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 3. oktobra Regulu (EK) Nr. 1774/2002, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz apglabāšanu atkritumu poligonā bez iepriekšējas apstrādes, oficiālo pārbaužu neesamību, atļauju saistību ar dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu apsaimniekošanas iekārtām un īpaša riska materiālu sadedzināšanu, Grieķijas Republika nav izpildījusi Regulas Nr. 1774/2002 4. panta 2. punkta a) un c) apakšpunktā, 5. panta 2. punkta c) apakšpunktā, 6. panta 2. punkta b) apakšpunktā, 10.–15., 17., 18. un 26. pantā paredzētos pienākumus;
- 2) Grieķijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 209, 15.08.2008.

Tiesas (ceturtā palāta) 2009. gada 23. decembra spriedums
(Consiglio di Stato (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Consorzio Nazionale Interuniversitario per le Scienze del Mare (CoNISMa)/Regione Marche

(Lieta C-305/08) ⁽¹⁾

(Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Direktīva 2004/18 — Jēdzieni “būvuzņēmējs”, “piegādātājs” un “pakalpojuma sniedzējs” — Jēdziens “komersants” — Universitātes un pētniecības institūti — Universitāšu un valsts pārvaldes iestāžu grupas (“consorzio”) — Statūtu galvenais bezpeļņas mērķis — Tiesības piedalīties pakalpojumu publiskā iepirkuma procedūrā)

(2010/C 51/12)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Consorzio Nazionale Interuniversitario per le Scienze del Mare (CoNISMa)

Atbildētājs: Regione Marche

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Consiglio di Stato — Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts [publiskā iepirkuma] līgumu, piegādes valsts [publiskā iepirkuma] līgumu un pakalpojumu valsts [publiskā iepirkuma] līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp.) interpretācija — Tādu bezpeļņas iestāžu kā universitāšu, kuru mērķis ir veikt pētniecību, iekļaušana publiskā iepirkuma līguma par ģeofizisko paaugstinājumu datu un jūras paraugplānu iegūšanu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts [publiskā iepirkuma] līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, noteikumi un it īpaši tās 1. panta 2. punkta a) apakšpunkts un 8. punkta pirmā un otrā daļa, kuros ir norāde uz jēdzienu “komersants”, ir jāinterpretē tādejādi, ka ar tiem ir atļauts pakalpojumu publiskā iepirkuma līguma piešķiršanas procedūrā piedalīties tādiem subjektiem, kuru galvenais mērķis nav peļņas gūšana, kuriem nav uzņēmuma organizatoriskās struktūras un kuri nenodrošina regulāru darbību tirgū, kā universitātes un pētniecības institūti, kā arī grupas, ko veido universitātes un valsts pārvaldes iestādes;

2) Direktīva 2004/18 ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauta tāda valsts tiesiskā regulējuma interpretācija kā pamata tiesvedībā aplūkots, kas aizliedz tādiem subjektiem kā universitātes un pētniecības institūti, kuru galvenais mērķis nav peļņas gūšana, piedalīties pakalpojumu publiskā iepirkuma līguma piešķiršanas procedūrā, lai gan saskaņā ar valsts tiesībām šie subjekti ir tiesīgi sniegt pakalpojumus, uz kuriem attiecas aplūkots publiskais iepirkums.

(¹) OV C 247, 27.09.2008.

Tiesas (ceturtā palāta) 2009. gada 23. decembra spriedums (Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Serrantoni Srl, Consorzio stabile edili scrl/Comune di Milano

(Lieta C-376/08) (¹)

(Būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi — Direktīva 2004/18/EK — EKL 43. un 49. pants — Vienlīdzīgas attieksmes princips — Uzņēmumu konsorcijs — Aizliegums piedalīties tajā pašā publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā kā konkurentiem “consorzio stabile” (“pastāvīgs konsorcijs”) un tajā ietilpstošai sabiedrībai)

(2010/C 51/13)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Serrantoni Srl, Consorzio stabile edili scrl

Atbildētāja: Comune di Milano

Piedaloties: Bora Srl Costruzioni edili, Unione consorzi stabili Italia (UCSI), Associazione nazionale imprese edili (ANIEM),

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — EKL 39., 43., 49. un 81. panta un Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu, piegādes publiskā iepirkuma līgumu un

pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp), 4. panta interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru paredz uzņēmumu, kuri ir tādas tirgus dalībnieku grupas sastāvā, kura pati piedalās konkursa procedūrā, automātisku izslēgšanu

Rezolutīvā daļa:

Kopienu tiesības jāinterpretē tādējādi, ka tās nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir pamata lietā un kurš tāda publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā, kura vērtība nesasniedz Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto robežvērtību, bet kuram ir zināma pārrobežu interese, paredz automātiski izslēgt no dalības šajā procedūrā un piemērot kriminālsodu gan pastāvīgajam konsorcijam, gan uzņēmumiem, kas ir tā locekļi, ja šie pēdējie tajā pašā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā ir iesnieguši piedāvājumus, kas konkurē ar konsorcijs piedāvājumu, pat ja šī konsorcijs piedāvājums nav iesniegts šo uzņēmumu vārdā un interesēs.

(¹) OV C 327, 20.12.2008.

Tiesas (piektā palāta) 2009. gada 17. decembra spriedums (Finanzgericht Baden-Württemberg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Swiss Caps AG/Hauptzollamt Singen

(Apvienotās lietas no C-410/08 līdz C-412/08) (¹)

(Kopējais muitas tarifs — Kombinētā nomenklatūra — Tarifu klasifikācija — Pozīcijas 1515, 1517, 2106 un 3004 — Želatīna kapsulas — Zivju, kviešu asnu un sējas melnsēklītes eļļa — Jēdziens “iepakojums”)

(2010/C 51/14)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Baden-Württemberg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Swiss Caps AG

Atbildētājs: Hauptzollamt Singen

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Finanzgericht Baden-Württemberg* (Vācija) — Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 1. lpp.) I pielikuma interpretācija — Pozīcija 1517 (Margarīns; pārtikas maisījumi vai preparāti no dzīvnieku vai augu taukiem vai eļļām, vai dažādu šīs nodaļas tauku vai eļļu frakcijām, izņemot pārtikas taukus vai eļļas vai to frakcijas, kas iekļautas pozīcijā 1516) un 2106 (Pārtikas izstrādājumi, kas citur nav minēti) — I pielikuma pirmās iedaļas A. punkta 5. apakšpunkta b) daļa — Zivju eļļas ar E vitamīna piedevu kapsulās, kuru sastāvā ir želatīns, glicerīns un ūdens, preparāta tarifu klasifikācija — Iepakojuma jēdziens

Rezolutīvā daļa:

Kombinētās nomenklatūras, kas iekļauta I pielikumā Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, ko groza Komisijas 2000. gada 13. oktobra Regula (EK) Nr. 2388/2000, ir jāinterpretē tādējādi, ka:

- uz pārtikas izstrādājumiem, kas tiek pasniegti mīksta želatīna kapsulās, kurās ir 600 mg auksti spriestas koncentrētas zivju eļļas un 22,8 mg koncentrēta E vitamīna, un katras kapsulas apvalks sastāv no 212,8 mg želatīna, 77,7 mg glicerola un 159,6 mg attīrīta ūdens, un kuriem ir pārtikas piedevas funkcijas;
- uz pārtikas izstrādājumiem, kas tiek pasniegti mīkstā želatīna kapsulās, kurās ir 580 mg kviešu dīgstu eļļas, un tās apvalka sastāvā savukārt ir no 250 mg cietes granulū, un kuriem ir pārtikas piedevas funkcijas;
- uz pārtikas izstrādājumiem, kas tiek pasniegti mīkstā želatīna kapsulās, kurās ir 500 mg auksti spiestas sējas melnsēklītes eļļas, 38,7 mg sojas eļļas, 18,8 mg E vitamīna, 16 mg augsta tauku satura sviesta, 10 mg lecitīna, 8,2 mg vaska, 8 mg kalcija pantotenāta, 0,2 mg folijskābes un 0,11 mg biotīna, un tās apvalkā ir 313,97 mg želatīna masas (47,3 % želatīna, 17,2 % glicerīna, 35,5 % ūdens), 4,3 mg pastas, kuras sastāvā ir 50 % titāna dioksīda un 50 % glicerīna, kā arī no 1,73 mg pastas, kuras sastāvā ir 25 % hinolīna dzeltenā un 75 % glicerīna, un kuriem ir pārtikas piedevas funkcijas,

attiecas minētās kombinētās nomenklatūras pozīcija 2106.

(¹) OV C 313, 06.12.2008.
OV C 327, 20.12.2008.

Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 23. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Īrija

(Lieta C-455/08) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 89/665/EEK un Direktīva 92/13/EEK — Piegāžu un būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi — Lēmuma par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu pārsūdzības procedūra — Efektīvas tiesību aizsardzības iespējas garantija — Minimālais laikposms, kas ir jāievēro starp lēmuma par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu paziņošanu noraidītajiem pretendentiem un attiecīgā līguma parakstīšanu)

(2010/C 51/15)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Zavvos un M. Konstantinidis)

Atbildētāja: Īrija (pārstāvis — D. O'Hagan)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīvas 89/665/EEK par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas [pārsūdzības] procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām [piegādes un būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesības] (OV L 395, 33. lpp.), 1. panta 1. punkta un 2. panta 1. punkta pārkāpums — Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīvas 92/13/EEK, ar ko koordinē normatīvos un administratīvos aktus par to, kā piemēro Kopienas noteikumus par līgumu [publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību] piešķiršanas procedūrām, ko piemēro subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē (OV L 76, 14. lpp.), 1. panta 1. punkta un 2. panta 1. punkta pārkāpums — Pienākums paredzēt valsts tiesībās efektīvu un ātru pārsūdzības procedūru, kas ļautu noraidītā piedāvājuma iesniedzējam panākt līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas lēmuma atcelšanu — Pārsūdzēšanas termiņi

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieņemot 2006. gada Statutory Instruments [Normatīvais akts] Nr. 329 49. pantu un 2007. gada Statutory Instruments Nr. 50 51. pantu, Īrija ir pieņēmusi normas, kuras reglamentē līgumslēdzēju iestāžu un subjektu lēmumu un to pamatojuma paziņošanu pretendentiem, tādā veidā, ka var izrādīties, ka tajā brīdī, kad pretendentiem ir sniegta pilnīga informācija par to piedāvājuma noraidīšanas pamatojumu, nogaidīšanas termiņš līguma noslēgšanai jau ir beidzies, un līdz ar to Īrija nav izpildījusi tās pienākumus, kas paredzēti Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīvas 89/665/EEK par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas [pārsūdzības] procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām [piegādes un būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesības], kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvu 92/50/EEK, 1. panta 1. punktā un 2. panta 1. punktā un Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīvas 92/13/EEK, ar ko koordinē normatīvos un administratīvos aktus

par to, kā piemēro Kopienas noteikumus par līgumu [publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību] piešķiršanas procedūrām, ko piemēro subjektī, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē, 1. panta 1. punktā un 2. panta 1. punktā;

2) Īrija atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 32, 07.02.2009.

Tiesas (sestā palāta) 2009. gada 17. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-505/08) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2005/36/EK — Profesionālo kvalifikāciju atzīšana — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2010/C 51/16)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — H. Støvlbæk un M. Adam)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — M. Lumma un N. Graf Vitzthum)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tādu tiesību normu, kas vajadzīgas, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīvas 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (OV L 255, 22. lpp.) prasības, nepieņemšana paredzētajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

- 1) noteiktajā termiņā nepieņemot visus normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīvas 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu prasības, un nepaziņojot Eiropas Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- 2) Vācijas Federatīvā Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 19, 24.01.2009.

Tiesas (astotā palāta) 2009. gada 17. decembra spriedums (Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Angelo Rubino/Ministero dell'Università e della Ricerca

(Lieta C-586/08) (¹)

(Direktīva 2005/36/EK — Diplomu atzīšana — Jēdziens "reglamentēta profesija" — Iepriekš noteikta skaita kandidātu atlase uz salīdzinoša vērtējuma pamata, piešķirot kvalifikāciju uz noteiktu laiku — Valsts zinātniskā kvalifikācija — Universitātes profesors)

(2010/C 51/17)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Angelo Rubino

Atbildētājs: Ministero dell'Università e della Ricerca

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — EKL 3. panta 1. punkta c) apakšpunkta un 47. panta, Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīvas 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru neatzīst citā dalībvalstī iegūtu universitātes profesora profesionālo kvalifikāciju

Rezolutīvā daļa:

Fakts, ka sākt strādāt šādā profesijā var tikai tie kandidāti, kas ir veiksmīgi izturējuši atlases procedūru, kurā tiek izvēlēts iepriekš noteikts personu skaits, pamatojoties uz kandidātu salīdzinošu izvērtēšanu, nevis piemērojot vispārējus kritērijus, un kuras rezultātā tiek piešķirta kvalifikācija uz precīzi noteiktu laiku, nenozīmē, ka minētā profesija ir reglamentēta profesija Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīvas 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

Tomēr ar EKL 39. un 43. pantu tiek pieprasīts, lai citās dalībvalstīs iegūtās kvalifikācijas tiek atbilstīgi un pienācīgi ņemtas vērā šādas procedūras ietvaros.

(¹) OV C 55, 07.03.2009.

Tiesas (piektā palāta) 2009. gada 17. decembra spriedums
— Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste

(Lieta C-120/09) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 1999/31/EK — Atkritumu apglabāšana — Jēdzieni “pazemes krātuve”, “poligona gāze” un “eluāts” — Pienākums noteikt kontrollīmeņus, sākot no kuriem var uzskatīt, ka atkritumu poligonam ir ievērojama kaitīga iedarbība uz gruntsūdeņu kvalitāti — Netransponēšana noteiktajā termiņā attiecībā uz Valonijas reģionu)

(2010/C 51/18)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — M. van Beek un J.-B. Laïgnelot)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste (pārstāvis — T. Materne)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem (OV L 182, 1. lpp.) 2. panta f), j) un k) punkta, kā arī III pielikuma 4. punkta C. daļas nepilnīga transponēšana Valonijas tiesībās — Jēdzieni “pazemes krātuve”, “poligona gāze” un “eluāts” — Pienākums noteikt kontrollīmeņus, sākot no kuriem var uzskatīt, ka atkritumu poligonam ir ievērojama kaitīga iedarbība uz gruntsūdeņu kvalitāti

Rezolutīvā daļa:

- 1) nenodrošinot, lai attiecībā uz Valonijas reģionu tiktu transponēts Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem 2. panta f), j) un k) punkts, kā arī III pielikuma 4. punkta C. daļa, Belģijas Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- 2) Belģijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 141, 20.06.2009.

Tiesas (septītā palāta) 2009. gada 9. novembra rīkojums
(Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Roche SpA (C-450/07), Federazione nazionale unitaria dei Titolari di Farmacia italiani (Federfarma) (C-451/07)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

(Apvienotās lieta C-450/07 un C-451/07) ⁽¹⁾

(Tiesas Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Direktīva 89/105/EEK — To pasākumu pārskatāmība, kas reglamentē cilvēkiem paredzēto zāļu cenas — 4. pants — Cenu iesaldēšana — Cenu samazināšana)

(2010/C 51/19)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Roche SpA

Atbildētājas: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/105/EEK par to pasākumu pārskatāmību, kas reglamentē cilvēkiem paredzēto zāļu cenas un to iekļaušanu valstu veselības apdrošināšanas sistēmās (OV L 40, 8. lpp.), 4. panta 1. un 2. punkta interpretācija — Zāļu cenu iesaldēšana — Procedūras, kas jāievēro gadījumā, kad tiek veikta cenu samazināšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/105/EEK par to pasākumu pārskatāmību, kas reglamentē cilvēkiem paredzēto zāļu cenas un to iekļaušanu valstu veselības apdrošināšanas sistēmās, 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar nosacījumu, ka tiek ievērotas šajā tiesību normā noteiktās prasības, dalībvalsts kompetentās iestādes var veikt vispārpiemērojamus pasākumus visu zāļu vai noteiktu kategoriju zāļu cenu samazināšanai, pat ja pirms šo pasākumu veikšanas nav notikusi šo cenu iesaldēšana.
- 2) Direktīvas 89/105 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar nosacījumu, ka tiek ievērotas šajā tiesību normā noteiktās prasības, ir iespējams veikt pasākumus visu zāļu vai noteiktu kategoriju zāļu cenu samazināšanai vairākas reizes gadā, kā arī to atkārtoti veikt vairākus gadus pēc kārtas.

- 3) Direktīvas 89/105 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā, tas ka pasākumi visu zāļu vai noteiktu kategoriju zāļu cenu kontrolei tiek veikti, pamatojoties uz paredzētajiem izdevumiem, ar nosacījumu, ka tiek ievērotas šajā tiesību normā noteiktās prasības un ka aprēķini ir pamatoti ar objektīviem un pārbaudāmiem apstākļiem.
- 4) Direktīvas 89/105 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstīm, ievērojot šajā direktīvā noteikto pārskatāmības mērķi, kā arī minētajā tiesību normā norādītās prasības, ir jānosaka kritēriji, uz kuru pamata jāpārbauda šajā tiesību normā paredzētie makroekonomiskie apstākļi, un šie kritēriji var būt gan vienīgi izdevumi par zālēm, visi veselības aprūpes izdevumi vai arī cita veida izdevumi.
- 5) Direktīvas 89/105 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka:
- dalībvalstīm visos gadījumos ir jāparedz iespēja uzņēmumam, uz kuru attiecas visu zāļu vai noteiktu kategoriju zāļu cenu iesaldēšanas vai pazemināšanas pasākums, pieprasīt izņēmumu no cenas, kas noteikta, ņemot vērā šos pasākumus;
 - tām ir jānodrošina, ka par katru šādu lūgumu tiek pieņemts argumentēts lēmums, un
 - attiecīgā uzņēmuma dalība lēmuma pieņemšanā sastāv no, pirmkārt, pienācīga īpašo apsvērumu pamatojuma, kas pamato lūgumu piemērot izņēmumu, iesniegšanas un, otrkārt, iesniegto papildu sīkāku informāciju gadījumā, ja informācija, kas tika iesniegta lūguma pamatojumam, nav pietiekama.

⁽¹⁾ OV C 297, 08.12.2007.

Tiesas 2009. gada 24. novembra rīkojums — Landtag Schleswig-Holstein/Eiropas Kopienu Komisija

(Lieta C-281/08 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Prasība atcelt tiesību aktu — Piekļuve dokumentiem — Reģionāla parlamenta procesuālā rīcībā)

(2010/C 51/20)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Landtag Schleswig-Holstein (pārstāvji — S. R. Laskowski, privātdocente, un J. Caspar, profesors)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — P. Costa de Oliveira un B. Martenczuk)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2008. gada 3. aprīļa rīkojumu lietā T-236/06 Landtag Schleswig-Holstein/Komisija, ar kuru Pirmās instances tiesa kā nepieņemamu ir noraidījusi prasību, kuras priekšmets bija pieteikums atcelt Komisijas 2006. gada 10. marta un 23. jūnija lēmumus, ar kuriem prasītājam ir atteikta piekļuve 2005. gada 22. marta dokumentam SEC (2005) 420, kurā ir ietverta juridiska analīze par Padomes izskatāma pamatlēmuma projektu par datu, kas tiek apstrādāti un uzkrāti sakarā ar sabiedrībai pieejamu elektroniskās komunikācijas pakalpojumu sniegšanu, vai caur publiskajiem komunikācijas tīkliem pārraidīto datu uzglabāšanu, lai novērstu, izmeklētu, atklātu un vajātu noziedzīgus nodarījumus, ieskaitot terorismu — Reģionāla parlamenta procesuālā rīcībā — Tiesības tikt uzklautam tiesā — "Juridiskas personas" jēdziens, kas noteikts EKL 230. panta ceturtajā daļā

Rezolutīvā daļa:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) Landtag Schleswig-Holstein atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 260, 11.10.2008.

Tiesas (septītā palāta) 2009. gada 9. novembra rīkojums (Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — A. Menarini — Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, FIRMA Srl, Laboratori Guidotti SpA, Menarini International Operations Luxembourg SA, Istituto LusoFarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA/Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

(Lieta C-353/08) ⁽¹⁾

(Tiesas Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Direktīva 89/105/EEK — To pasākumu pārskatāmība, kas reglamentē cilvēkiem paredzēto zāļu cenas — 4. panta 1. punkts — Cenu iesaldēšana — Cenu samazināšana)

(2010/C 51/21)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Lietas dalībnieki

Prasītāji: A. Menarini — *Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, FIRMA Srl, Laboratori Guidotti SpA, Menarini International Operations Luxembourg SA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA*

Atbildētājas: *Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)*

Piedaloties: *Bracco SpA*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio* — Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/105/EEK par to pasākumu pārskatāmību, kas reglamentē cilvēkiem paredzēto zāļu cenas un to iekļaušanu valstu veselības apdrošināšanas sistēmās (OV L 40, 8. lpp.), 4. panta 1. un 2. punkta interpretācija — Zāļu cenu iesaldēšana — Procedūras, kas jāievēro gadījumā, kad tiek veikta cenu samazināšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/105/EEK par to pasākumu pārskatāmību, kas reglamentē cilvēkiem paredzēto zāļu cenas un to iekļaušanu valstu veselības apdrošināšanas sistēmās, 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar nosacījumu, ka tiek ievērotas šajā tiesību normā noteiktās prasības, dalībvalsts kompetentās iestādes var veikt vispārpiemērojamus pasākumus visu zāļu vai noteiktu kategoriju zāļu cenu samazināšanai, pat ja pirms šo pasākumu veikšanas nav notikusi šo cenu iesaldēšana.
- 2) Direktīvas 89/105 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar nosacījumu, ka tiek ievērotas šajā tiesību normā noteiktās prasības, ir iespējams veikt pasākumus visu zāļu vai noteiktu kategoriju zāļu cenu samazināšanai vairākas reizes gadā, kā arī to atkārtoti veikt vairākus gadus pēc kārtas.
- 3) Direktīvas 89/105 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā, tas ka pasākumi visu zāļu vai noteiktu kategoriju zāļu cenu kontrolei tiek veikti, pamatojoties uz paredzētajiem izdevumiem, ar nosacījumu, ka tiek ievērotas šajā tiesību normā noteiktās prasības un ka aprēķini ir pamatoti ar objektīviem un pārbaudāmiem apstākļiem.
- 4) Direktīvas 89/105 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstīm, ievērojot šajā direktīvā noteikto pārskatāmības mērķi, kā arī minētajā tiesību normā norādītās prasības, ir jānosaka kritēriji, uz kuru pamata jāpārbauda šajā tiesību normā paredzētie makroekonomiskie apstākļi, un šie kritēriji var būt gan vienīgi

izdevumi par zālēm, visi veselības aprūpes izdevumi vai arī cita veida izdevumi.

(¹) OV C 313, 06.12.2008.

Tiesas (astotā palāta) 2009. gada 2. decembra rīkojums — Powerserv Personalservice GmbH, iepriekš — Manpower Personalservice GmbH/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Manpower Inc.

(Lieta C-553/08 P) (¹)

(Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 51. panta 1. un 2. punkts — Pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu — Pretapelācijas sūdzība — Kopienas vārdiska preču zīme “MANPOWER” — Absolūti atteikuma pamatojumi — Aprakstošs raksturs — Izmantošanas rezultātā iegūta atšķirtspēja)

(2010/C 51/22)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Powerserv Personalservice GmbH (Sankt Pölten, Austrija)* (pārstāvis — *B. Kuchar, Rechtsanwältin*)

Pretējā puse procesā: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — *G. Schneider*), *Manpower Inc.* (pārstāvji — *A. Bryson, barrister*, ko pilnvarojusi *V. Marsland, solicitor*)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība, kas ir iesniegta par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2008. gada 15. oktobra spriedumu lietā T-405/05 *Powerserv Personalservice GmbH/ITSB* un *Manpower*, ar ko Pirmās instances tiesa noraidīja prasību par atcelšanu, kuru prasītāja bija cēlusi par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2005. gada 22. jūlija lēmumu noraidīt apelāciju par Anulēšanas nodaļas lēmumu, ar kuru tika noraidīts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu attiecībā uz Kopienas vārdisku preču zīmi “MANPOWER”, kas ir reģistrēta precēm, kuras ietilpst 9., 16., 35., 41. un 42. klasē — Kļūdainis preču zīmes atšķirtspējas vērtējums — Pierādījumu par atšķirtspējas iegūšanu izmantošanas rezultātā neizvērtēšana no jauna pēc konkrētās sabiedrības daļas paplašināšanas, salīdzinot ar apstrīdēto Apelāciju padomes lēmumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) Powerserv Personalservice GmbH iesniegto apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Manpower Inc. pretapelāciju noraidīt;
- 3) Powerserv Personalservice GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 69, 21.03.2009.

Tiesas (piektā palāta) 2009. gada 23. oktobra rīkojums — Eiropas Kopienų Komisija/Gerasimos Potamianos (C-561/08 P), Gerasimos Potamianos/Eiropas Kopienų Komisija (C-4/09 P)

(Apvienotās lietas C-561/08 P un C-4/09 P) (¹)

(Apelācija — Civildienests — Pagaidu darbinieks — Uz noteiktu laiku noslēgta līguma nepagarināšana — Nelabvēlīgs akts)

(2010/C 51/23)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — J. Curral un D. Martin) (C-561/08 P), Gerasimos Potamianos (pārstāvis — J.-N. Louis, avocat) (C-4/09 P)

Pārējie lietas dalībnieki: Gerasimos Potamianos (pārstāvis — J.-N. Louis, avocat) (C-4/09 P), Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — J. Curral un D. Martin) (C-561/08 P)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2008. gada 15. oktobra spriedumu lietā T-160/04 Potamianos/Komisija, kurā Pirmās instances tiesa kā pieņemamu ir atzinusi Potamianos prasību, kas vērsta pret "Pētniecības" ĢD direktora paziņojumu, ka prasītāja pagaidu darbinieka līgums pēc tā beigu termiņa netiksot pagarināts — "Nelabvēlīga akta" jēdziens — Tiesas, no vienas puses, un Pirmās instances tiesas, kā arī Civildienesta tiesas, no otras puses, veiktās interpretācijas atšķirības

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzības noraidīt;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

(¹) OV C 44, 21.02.2009.
OV C 82, 04.04.2009.

Tiesas 2009. gada 29. oktobra rīkojums — Portela — Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, Lda/Eiropas Kopienų Komisija

(Lieta C-85/09) (¹)

(Apelācija — Ārpuslīgumiskā atbildība — Prasība atlīdzināt kaitējumu, Komisijai vairākkārtīgi neveicot Direktīvas 93/42/EEK piemērošanai vajadzīgos pasākumus — Cēloņsakarības neesamība starp apgalvoto bezdarbību un prasītājam nodarīto kaitējumu digitālu termometru ar trūkumiem tirdzniecībā — Acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība)

(2010/C 51/24)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Portela — Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, Lda (pārstāvis — C. Mourato, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — B. Schima un P. Guerra e Andrade)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (astotā palāta) 2008. gada 17. decembra rīkojumu lietā T-137/07 Portela/Komisija, ar ko Pirmās instances tiesa noraidīja daļēji kā acīmredzami nepieņemamu un pārējā daļā — kā acīmredzami juridiski nepamatotu prasību, primāri, noteikt Komisijai pienākumu rīkoties saskaņā ar 14.b pantu Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvā 93/42/EEK par medicīnas ierīcēm (OV L 169, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 27. oktobra Direktīvu 98/79/EK par medicīnas ierīcēm, ko lieto *in vitro* diagnostikā (OV L 331, 1. lpp.), pieprasot sertifikācijas sabiedrībai TÜV Rheinland Product Safety GmbH ar Vācijas Federatīvās Republikas starpniecību nodrošināt prasītājam Direktīvas 93/42 XI pielikuma 6. punktā paredzēto obligāto civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu, ko minētā sabiedrība ir noslēgusi, un ja apgalvotais kaitējums nav apmierināms uz primārā prasījuma pamata, tad, pakārtoti, prasību atlīdzināt kaitējumu, kas prasītājam nodarīts Komisijas dažādās bezdarbības dēļ

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Portela — Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, Lda atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 102, 01.05.2009.

Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 17. septembra rīkojums (Fóvárosi Bíróság (Ungārijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Pannon GSM Távközlési Rt./Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

(Lieta C-143/09) ⁽¹⁾

(Tiesas Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Pievienošanās Eiropas Savienībai — Direktīva 2002/22/EK — Piemērošana laikā — Tiesas kompetence)

(2010/C 51/25)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Fóvárosi Bíróság

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Pannon GSM Távközlési Rt.

Atbildētājs: Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Fóvárosi Bíróság — Akta par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā (OV L 236, 33. lpp.), EKL 10. panta, 87. panta 1. punkta un 249. panta, ka arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva) (OV L 108, 51. lpp.) interpretācija — Universālā pakalpojuma pienākumu neto izmaksu sadale starp tīklu un elektronisko komunikāciju pakalpojumu nodrošinātājiem — Tāds valsts tiesiskais regulējums par izmaksu sadales mehānismiem, kurā ir paredzēts pienākums piemērot direktīvai neatbilstošus noteikumus par tādu universālo pakalpojumu finansēšanu, kas sniegti gadā pirms attiecīgās dalībvalsts pievienošanās Eiropas Savienībai

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva) 13. panta 2. punkts, kā arī tās IV pielikums nav piemērojami tādiem faktiem kā pamata prāvā, kas attiecas uz iemaksu elektronisko komunikāciju jomā, ko Ungārijas Republikas iestādes ir pieprasījušas par 2003. gadu.

⁽¹⁾ OV C 153, 04.07.2009.

Tiesas (septītā palāta) 2009. gada 9. novembra rīkojums (Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — IFB Stroder Srl/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

(Lieta C-198/09) ⁽¹⁾

(Tiesas Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Direktīva 89/105/EEK — To pasākumu pārskatāmība, kas reglamentē cilvēkiem paredzēto zāļu cenas — 4. pants — Cenu iesaldēšana — Cenu samazināšana)

(2010/C 51/26)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Lietas dalībnieki

Prasītāja: IFB Stroder Srl

Atbildētāja: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/105/EEK par to pasākumu pārskatāmību, kas reglamentē cilvēkiem paredzēto zāļu cenas un to iekļaušanu valstu veselības apdrošināšanas sistēmās (OV L 40, 8. lpp.), 4. panta 1. un 2. punkta interpretācija — Zāļu cenu iesaldēšana — Procedūras, kas jāievēro gadījumā, kad tiek veikta cenu samazināšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/105/EEK par to pasākumu pārskatāmību, kas reglamentē cilvēkiem paredzēto zāļu cenas un to iekļaušanu valstu veselības apdrošināšanas sistēmās, 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar nosacījumu, ka tiek ievērotas šajā tiesību normā noteiktās prasības, dalībvalsts kompetentās iestādes var veikt vispārpiemērojamus pasākumus visu zāļu vai noteiktu kategoriju zāļu cenu samazināšanai, pat ja pirms šo pasākumu veikšanas nav notikusi šo cenu iesaldēšana.
- 2) Direktīvas 89/105 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar nosacījumu, ka tiek ievērotas šajā tiesību normā noteiktās prasības, ir iespējams veikt pasākumus visu zāļu vai noteiktu kategoriju zāļu cenu samazināšanai vairākas reizes gadā, kā arī to atkārtoti veikt vairākus gadus pēc kārtas.

3) Direktīvas 89/105 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā, tas ka pasākumi visu zāļu vai noteiktu kategoriju zāļu cenu kontrolei tiek veikti, pamatojoties uz paredzētajiem izdevumiem, ar nosacījumu, ka tiek ievērotas šajā tiesību normā noteiktās prasības un ka aprēķini ir pamatoti ar objektīviem un pārbaudāmiem apstākļiem.

4) Direktīvas 89/105 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstīm, ievērojot šajā direktīvā noteikto pārskatāmības mērķi, kā arī minētajā tiesību normā norādītās prasības, ir jānosaka kritēriji, uz kuru pamata jāpārbauda šajā tiesību normā paredzētie makroekonomiskie apstākļi, un šie kritēriji var būt gan vienīgi izdevumi par zālēm, visi veselības aprūpes izdevumi vai arī cita veida izdevumi.

5) Direktīvas 89/105 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka:

— dalībvalstīm visos gadījumos ir jāparedz iespēja uzņējumam, uz kuru attiecas visu zāļu vai noteiktu kategoriju zāļu cenu iesaldēšanas vai pazemināšanas pasākums, pieprasīt izņēmumu no cenas, kas noteikta, ņemot vērā šos pasākumus;

— tām ir jānodrošina, ka par katru šādu lūgumu tiek pieņemts argumentēts lēmums, un

— attiecīgā uzņēmuma dalība lēmuma pieņemšanā sastāv no, pirmkārt, pienācīga īpašo apsvērumu pamatojuma, kas pamato lūgumu piemērot izņēmumu, iesniegšanas un, otrkārt, iesniegšanas papildu sīkāku informāciju gadījumā, ja informācija, kas tika iesniegta lūguma pamatojumam, nav pietiekama.

Tiesas (sestā palāta) 2009. gada 27. novembra rīkojums (Conseil de prud'hommes de Caen (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Sophie Noël/SCP Brouard Daude, likvidators Pronuptia Boutiques Province SA, Centre de Gestion et d'Étude AGS IDF EST likvidācijas procesā

(Lieta C-333/09) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija — Starptautiskais pakts par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām — Vienlīdzīgas attieksmes princips — Atlaišana ekonomisku iemeslu dēļ — Saiknes ar Kopienu tiesībām neesamība — Acīmredzama Tiesas kompetences neesamība)

(2010/C 51/27)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil de prud'hommes de Caen

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sophie Noël

Atbildētājs: SCP Brouard Daude, likvidators Pronuptia Boutiques Province SA, Centre de Gestion et d'Étude AGS IDF EST likvidācijas procesā

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Conseil de prud'hommes de Caen (Francija) — Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 14. panta interpretācija — Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām 26. panta interpretācija — Atlaišana ekonomisku iemeslu dēļ — Atlaišana personisku iemeslu dēļ — Valsts tiesību normas, kuras tiek uzskatītas par pretrunā esošām iepriekš minētajām tiesību normām — Vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums

Rezolutīvā daļa:

Atbildes sniegšana uz Conseil de prud'hommes de Caen 2009. gada 11. jūnijā lēmumā uzdotajiem jautājumiem acīmredzami nav Eiropas Kopienu Tiesas kompetencē.

⁽¹⁾ OV C 233, 26.09.2009.

⁽¹⁾ OV C 256, 24.10.2009.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunale Ordinario di Cosenza (Itālija) 2009. gada 13. novembra rīkojumu — C.C.I.A.A. di Cosenza/Grillo Star srl Fallimento

(Lieta C-443/09)

(2010/C 51/28)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Ordinario di Cosenza

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: C.C.I.A.A. di Cosenza

Atbildētājs: Grillo Star srl Fallimento

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai ikgadējās nodevas, kas ir noteikta 1993. gada 29. decembra likuma Nr. 580 18. panta b) punktā, minētā panta 3., 4., 5. un 6. punktā paredzētie noteikšanas kritēriji ir pretrunā Padomes 2008. gada 12. februāra Direktīvai 2008/7/EK ⁽¹⁾ par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai, jo uz tām neattiecas direktīvas 6. panta e) punktā minētā atkāpe;

2) It īpaši:

— vai ikgadējai nodevai, kuru aprēķina atkarībā no vajadzībām, kas ir nepieciešamas tādu pakalpojumu sniegšanai, kurus tirdzniecības kamerām ir jāsniedz visā valsts teritorijā, ir samaksas raksturs;

— vai tas, ka tiek paredzēti “izlīdzināšanas fondi”, lai visā valsts teritorijā sniegtu vienvērtīgus administratīvus pakalpojumus, kuru izpilde saskaņā ar likumu ir tirdzniecības kameru pienākums, izslēdz ikgadējās nodevas samaksas raksturu;

— vai katrai tirdzniecības kamerai piešķirtās tiesības palielināt ikgadējo nodevu pat par 20 %, lai līdzfinansētu iniciatīvas, kuru mērķis ir palielināt ražošanu un uzlabot ekonomiskos apstākļus tās kompetences teritoriālajā apgabalā, ir saderīgas ar nodevas samaksas raksturu;

— vai tas, ka nav paskaidrota kārtība, kādā nosaka vajadzības saistībā ar tirdzniecības kameru veikto uzņēmumu reģistra pārvadīšanu un atjaunošanu, neļauj noteikt ikgadējās nodevas samaksas raksturu;

— vai ikgadējās nodevas iepriekšēja noteikšana ir saderīga ar nodevas samaksas raksturu, ja nav normu attiecībā uz “periodisku” pārbaudi par tās atbilstību pakalpojumu vidējām izmaksām.

⁽¹⁾ OV L 46, 11. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas 2009. gada 23. septembra spriedumu lietā T-183/07 Polija/Komisija 2009. gada 4. decembrī iesniedza Eiropas Komisija

(Lieta C-504/09 P)

(2010/C 51/29)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji — E. Kružíková, E. White un K. Herrmann)

Pārējās lietas dalībnieces: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, Polijas Republika, Ungārijas Republika, Lietuvas Republika, Slovākijas Republika

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt pilnībā Pirmās instances tiesas 2009. gada 23. septembra spriedumu lietā T-183/07;

— piespriest Polijas Republikai segt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības atbalstam apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda četrus pamatus: pirmkārt, Pirmās instances tiesa pārsniedza savas kontroles pilnvaras un pārkāpa procedūru, tādējādi apdraudot Komisijas intereses; otrkārt, tā ir pārkāpusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvas 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK ⁽¹⁾, 9. panta 3. punktu; treškārt, tā ir kļūdaini interpretējusi LESD 296. pantā noteikto pienākumu pamatot (tiesību) aktus un, ceturtkārt, tā ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka 1. panta 1. punkts, 2. panta 1. punkts un 3. panta 1. punkts nebija nodalāmi no pārējiem apstrīdētā lēmuma noteikumiem un tādējādi atzīstot tos par pilnībā spēkā neesošiem.

Attiecībā uz pirmo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka tikai replikas posmā Pirmās instances tiesa atzina par pieņemamu prasītājas norādīto iebildumu par Komisijas pilnvaru pārsniegšanu, pārkāpjot Reglamenta 48. panta 2. punktu. Turklāt, nosakot Kopienų tiesību noteikumus, ar kuriem ir saistīts prasības pieteikuma otrais pamats, Pirmās instances tiesa pārsniedza savas tiesas kontroles pilnvaras.

Attiecībā uz otro pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot Direktīvas 2003/87/EK 9. panta 3. punktā noteikto Komisijas pilnvaru izmantošanas apjomu un nosacījumus. Šim pamatam ir divas daļas.

Attiecībā uz šī pamata pirmo daļu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka, atzīstot, ka Komisijai nebija tiesību, pārbaudot paziņoto VSP II saderīgumu ar Direktīvas 2003/87/EK III pielikuma kritērijiem, ne izmantot datus par CO 2, kas bija pārbaudīti un bija no tā paša avota (CITL), par visām dalībvalstīm par to pašu laikposmu (2005. gads), ne pamatot savu lēmumu ar VSP attīstības paredzējumiem 2005. līdz 2010. gadam, kas tika publicēti tajā pašā laikposmā attiecībā uz visām dalībvalstīm, Pirmās instances tiesa kļūdaini interpretēja Direktīvas 2003/87/EK 9. panta 3. punktu, pārkāpjot vienlīdzīgas attieksmes principu.

Attiecībā uz šī pamata otro daļu apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka, liedzot Komisijai tās tiesības, novērtējot VSP II, neizmantojot dalībvalsts izmantotos datus, un norādīt savā saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 9. panta 3. punktu pieņemtajā lēmumā par VSP II noraidīšanu maksimālo kvotu kopējo daudzumu, kas dalībvalstij var tikt piešķirts, Pirmās instances tiesa kļūdaini interpretēja Direktīvas 2003/87/EK 9. panta 3. punktu, neievērojot tā nolūku un priekšmetu.

Kā uzskata apelācijas sūdzības iesniedzēja, *a priori* VSP II kontroles saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 9. panta 3. punktu nolūks ir ļaut īstenot tā mērķus, proti, siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju samazināšana, piedāvājot rentabilitāti un nodrošinot Kopienų kvotu apmaiņas sistēmas labu darbību. Tā kā tiesības pieņemt VSP II noraidīšanu lēmumu ir ierobežotas laikā, ir jānovērtē veids, kādā Komisija īsteno savas kontroles pilnvaras saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 9. panta 3. punkta pirmo teikumu, ņemot vērā visas kontroles procedūras mērķi nodrošināt, ka tikai saskaņā ar III pielikuma, it īpaši 1.–3. punktā, noteiktajiem kritērijiem saderīgās VSP II varētu būt noteicošas un kalpot par pamatu dalībvalstu lēmumu pieņemšanai par piešķiramo kvotu kopējo daudzumu.

Attiecībā uz trešo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka, atzīstot, ka attiecībā uz apstrīdēto lēmumu Komisijai bija pienākums paskaidrot, kāpēc Polijas Republikas VSP II

izmantotie dati bija “mazāk ticami”, Pirmās instances tiesa neņēma vērā visus apstrīdētā lēmuma 5. apsvēruma motīvus un katrā ziņā pārsniedza to, ko prasa LESD 296. pantā noteiktais pienākums norādīt pamatojumu.

Attiecībā uz ceturto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Pirmās instances tiesa, atzīstot, ka lēmuma 1. pants un 2. panta 2.–5. daļa, kuros aplūko VSP II neatbilstību pārējiem direktīvas III pielikuma kritērijiem, nebija atdalāmi no šo pantu pirmās daļas, pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, piemērojot prasību par apstrīdētā lēmuma noteikumu atdalāmību. Kļūdainās analīzes dēļ, uz ko pašlāvas Pirmās instances tiesa, tā pilnībā atcēla apstrīdēto lēmumu.

(¹) OV 2003, L 275, 32. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 11. decembrī iesniedza Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel (Beļģija) — RTL Belgium SA (agrāk — TVI SA)

(Lieta C-517/09)

(2010/C 51/30)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel

Lietas dalībnieki pamata procesā

RTL Belgium SA (agrāk — TVI SA)

Prejudiciālais jautājums

Vai jēdzienu “efektīva kontrole gan attiecībā uz raidījumu izvēli, gan uz to organizāciju”, kas minēts 1989. gada 3. oktobra Direktīvas par dažu audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanas noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos [kas grozīta ar Direktīvu

2007/65/EK] ("Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva")⁽¹⁾ 1. panta c) punktā, var interpretēt tādējādi, ka var uzskatīt, ka sabiedrība, kura ir reģistrēta dalībvalstī un saņēmusi šīs dalībvalsts valdības atļauju sniegt audiovizuālo mediju pakalpojumu, veic šādu efektīvu kontroli, lai gan tā pret nenoteiktu summu, kura ir vienāda ar kopējiem ienākumiem no reklāmas, kas gūti, pārraidot šo pakalpojumu, deleģē (ar iespējām tālāk deleģēt trešai sabiedrībai, kura ir reģistrēta citā dalībvalstī) visa šī pakalpojuma raidījumu pārraidīšanu un veidošanu, raidījumu programmas paziņošanu sabiedrībai, kā arī finansiālu un juridisku, personālvadības, infrastruktūras vadības un citu ar personālu saistītu pakalpojumu sniegšanu un ir skaidrs, ka lēmumi par raidījumu apvienošanu un izslēgšanu vai izmaiņām programmā, ko rada šie pasākumi, tiek izņemti un īstenoti šīs trešās sabiedrības juridiskajā adresē?

(¹) Padomes 1989. gada 3. oktobra Direktīva 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos (OV L 298., 23. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 15. decembrī — Eiropas Komisija/Rumānija

(Lieta C-522/09)

(2010/C 51/31)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — D. Recchia un L. Bouyon)

Atbildētāja: Rumānija

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, par īpaši aizsargājamām teritorijām izraugoties nepietiekama skaita un lieluma teritorijas, kas ir vispiemērotākās, lai aizsargātu Direktīvas 79/409/EEK⁽¹⁾ I pielikumā uzskaitītās putnu sugas un migrējošās sugas, kuras atgriežas tās teritorijā, Rumānija nav izpildījusi minētās direktīvas 4. panta 1. un 2. punktā paredzētos pienākumus;

— piespriest Rumānijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīva 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību ar grozījumiem reglamentē visu to savvaļas putnu sugu aizsardzību, kas parasti ir sastopamas dalībvalstu Eiropas teritorijā. No direktīvas noteikumiem izrietošie pienākumi Rumānijai ir piemērojami kopš dienas, kad tā pievienojās Eiropas Savienībai (2007. gada 1. janvāris). Līdz ar to Rumānijai ir pienākums savā teritorijā izraudzīties īpaši aizsargājamas teritorijas minētās direktīvas 4. panta 1. un 2. punkta nozīmē.

Pēc Rumānijas iestāžu izraudzīto īpaši aizsargājamo teritoriju pārbaudes Komisija secināja, ka Rumānija nav izraudzījusi pietiekamu skaitu un pietiekama lieluma teritorijas, kas ir vispiemērotākās, lai būtu par īpaši aizsargājamām teritorijām.

Šajā gadījumā teritorijas, ko Rumānija izraudzījusi par īpaši aizsargājamām teritorijām, tika pārbaudītas saistībā ar nozīmīgu putnu areālu sarakstu, ko sagatavojuši organizācija *BirdLife International*, un ar līdzīgu analīzi, ko veikusi *Societatea Ornitologica Română*. Nozīmīgo putnu areālu izraudzīšanās procedūra Rumānijā tika pabeigta 2007. gadā, un tās rezultātā tika izraudzīti 130 šāda veida areāli.

No pavisam 130 nozīmīgiem putnu areāliem, kuru teritoriju veido 4 157 500 hektāri, par īpaši aizsargājamām teritorijām Rumānijas iestādes izraudzījās tikai 108 areālus, kuru teritoriju veido 2 998 700 hektāri, no kuriem tikai 38 areāli pilnībā tika izraudzīti par īpaši aizsargājamām teritorijām.

Turklāt 21 nozīmīgs putnu areāls, kuru teritoriju veido 341 013 hektāri, vēl nav ticis izraudzīts par īpaši aizsargājamām teritorijām Rumānijā, un 71 īpaši aizsargājamas teritorijas lielums būtiski atšķiras no nozīmīgo putnu areālu lieluma.

Turklāt, kaut arī 71 nozīmīgs putnu areāls nav pilnībā reģistrēts kā īpaši aizsargājamas teritorijas un 21 nozīmīgs putnu areāls nav ticis iekļauts izraudzīšanās procedūrā, Rumānijas iestādes nav iesniegušas nekādu sarakstu un nekādu zinātnisku metodi, kas pamatotu šādas atšķirības starp izraudzītajiem nozīmīgajiem putnu areāliem un īpaši aizsargājamām teritorijām.

Šāda attiecīgu nozīmīgu putnu areālu neizraudzīšanās, kā arī daļēja izraudzīšanās nozīmē to, ka nav veikti Direktīvas 79/409/EEK I pielikumā minētu sugu un migrējošo sugu aizsardzības pasākumi, kā rezultātā ir pārkāpts Direktīvas 79/409 4. panta 1. un 2. punkts.

Līdz ar to Komisija uzskata, ka, ņemot vērā, ka ir izraudzīts nepietiekams skaits un nepietiekama lieluma īpaši aizsargājamas teritorijas, Rumānija nav izpildījusi Direktīvas 79/409 4. panta 1. un 2. punktā paredzētos pienākumus.

(¹) Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīva 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 103, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 17. decembrī — Eiropas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-525/09)

(2010/C 51/32)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Marghelis un G. Braga da Cruz)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīvas 2006/21/EK par ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu un par grozījumiem Direktīvā 2004/35/EK (¹) prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Portugāles Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 25. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas transponēšanai valsts tiesību sistēmā beidzās 2008. gada 30. aprīlī.

(¹) OV L 102, 15. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 17. decembrī — Eiropas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-526/09)

(2010/C 51/33)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — S. Pardo Quintillán un G. Braga da Cruz)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, atļaudama rūpniecisko notekūdeņu izvadīšanu Matosinhos zonā izvietotajai “Estação de Serviço Sobritos” rūpnīcai bez attiecīgas atļaujas, Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumus, kas paredzēti Padomes 1991. gada 21. maija Direktīvas 91/271/EEK par komunālo notekūdeņu attīrīšanu (¹) 11. panta 1. un 2. punktā;

— piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Līdz šim brīdim Portugāles Republika nav informējusi Komisiju par to, ka būtu noslēdzies atļaujas izsniegšanas “Estação de Serviço Sobritos” rūpnīcai process.

(¹) OV L 135, 40. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 18. decembrī — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-529/09)

(2010/C 51/34)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — L. Flynn un C. Urraca Caviedes)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, neveicot pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 1998. gada 14. oktobra Lēmuma 1999/509/EK par Spānijas piešķirto atbalstu Magefesa grupas uzņēmumiem un to pārņēmējiem (OV 1999, L 198, 15. lpp.) prasības attiecībā uz *Industrias Domésticas, S.A. (Indosa)*, Spānijas Karaliste nav izpildījusi LESD 288. panta ceturtajā daļā un minētā lēmuma 2. un 3. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Spānijas Karaliste noteiktajā termiņā nav veikusi pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Lēmuma 1999/509/EK prasības attiecībā uz *Industrias Domésticas, S.A. (Indosa)*.

Prasība, kas celta 2009. gada 18. decembrī — Eiropas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-531/09)

(2010/C 51/35)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — N. Yerrell un M. Teles Romão)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 1. maija Direktīvas 2006/38/EK, ar ko groza Direktīvu 1999/62/EK par dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem⁽¹⁾, prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Portugāles Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas transponēšanai valsts tiesību sistēmā beidzās 2008. gada 18. jūnijā.

⁽¹⁾ OV L 157, 8. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2009. gada 30. septembra spriedumu lietā T-166/08 *Ivanov/Komisija* 2009. gada 18. decembrī iesniedza *Vladimir Ivanov*

(Lieta C-532/09 P)

(2010/C 51/36)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Vladimir Ivanov* (pārstāvis — F. Rollinger, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu;

— atzīt apelācijas sūdzību par pamatotu;

— atcelt Pirmās instances tiesas 2009. gada 30. septembra rīkojumu;

— lemt atbilstoši pieteikumam par lietas ierosināšanu;

— piespriest pretējai pusei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza trīs pamatus.

Ar savu pirmo pamatu, kuram ir divas daļas, viņš norāda, ka Pirmās instances tiesai, lai pamatotu tā prasības sakarā ar ārpuslīgumisko atbildību nepieņemamību, neesot bijis jāpiemēro iebilde par procedūras nepareizu izmantošanu, jo šīs iebildes ierobežotā piemērojamība attiecoties tikai uz izņēmuma gadījumiem, kuros prasības par zaudējumu atlīdzību mērķis ir saņemt tādu pašu summu, kādu prasītājs būtu saņēmis prasības atcelt tiesību aktu rezultātā. Taču šajā gadījumā apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniegtā prasība par zaudējumu atlīdzību esot pilnīgi patstāvīga, jo apelācijas sūdzības iesniedzējs vēloties norādīt uz Komisijas ārpuslīgumisko atbildību par rīcību attiecībā uz viņu, nevis finansiāli identiskas situācijas panākšanu kā tā, kādā viņš atrastos Komisijas lēmumu atcelšanas gadījumā.

Šajā kontekstā apelācijas sūdzības iesniedzējs turklāt uzskata, ka Pirmās instances tiesa neesot varējusi pēc savas ierosmes izvirzīt iebildi par procedūras nepareizu izmantošanu, jo šāda nepareiza izmantošana esot jāpierāda atbildētājam.

Ar otro pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Pirmās instances tiesa, prasot Komisijas prettiesisku rīcības konstatāciju, kā priekšnosacījumu, lai iestātos Komisijas ārpuslīgumiskā atbildība, esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neraugoties uz to, ka saskaņā ar nesenāko Pirmās instances tiesas judikatūru Kopienas iestāžu prettiesiska rīcība vairs neesot viens no nosacījumiem, lai iestātos šo iestāžu atbildība.

Ar trešo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka, nolemjot, ka piemērotāka būtu prasība par tiesību akta atcelšanu, nevis prasība par zaudējumu atlīdzību, ar pārsūdzēto rīkojumu esot aizskartas viņa tiesības iesniegt prasību, kuras esot noteiktas Eiropas Savienības pamattiesību hartā.

Prasība, kas celta 2009. gada 18. decembrī — Eiropas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-533/09)

(2010/C 51/37)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — H. Støvlbæk un P. Guerra e Andrade)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, atbilstoši Tieslietu ministra 1991. gada 12. decembra lēmumam, ar kuru apstiprina *Conselho Consultivo da Procuradoria-Geral da República* atzinumu par Konstitūcijas 15. pantu, pieprasot Portugāles pilsonību pieejai notāra profesijai, Portugāles Republika nav izpildījusi LESD 49. pantā paredzētos pienākumus, jo LESD 51. panta prasības nav izpildītas;

— piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Portugālē notāra intereses nav valsts intereses un notāri tieši vai īpaši nepiedalās valsts varas īstenošanā un neietilpst valsts

pārvaldē. LESD 51. panta paredzētais izņēmums nav piemērojams portugāļu notāriem. 1991. gada 12. decembrī apstiprinātajā *Conselho Consultivo da Procuradoria-Geral da República* konsultatīvajā atzinumā nav norādīts, ka uz notāra profesiju attiektos Konstitūcijas 15. panta 2. punkts. Notāra funkcijām Portugālē ir tikai tehnisks raksturs. To pamatā ir profesionālā kompetence un nevis politiskā uzticība.

Prasība, kas celta 2009. gada 21. decembrī — Eiropas Komisija/Beļģijas Karaliste

(Lieta C-538/09)

(2010/C 51/38)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — D. Recchia un A. Marghelis)

Atbildētāja: Beļģijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— konstatēt, ka, Beļģijas tiesību aktos vairākām darbībām neparedzot atbilstošu ietekmes uz vidi izvērtējumu, ja šīs darbības var ietekmēt Natura 2000 teritoriju, un noteiktām darbībām piemērojot deklaratīvu sistēmu, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību⁽¹⁾ 6. panta 3. punktā paredzētos pienākumus;

— piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija savas prasības pamatojumam izvirza vienu iebildumu, kas izriet no Direktīvas 92/43/EEK ("Dzīvotņu" direktīva) 6. panta 3. punkta nepareizas transponēšanas.

Šajā sakarā prasītāja norāda, ka šajā tiesību normā ir paredzēts, ka visiem plāniem vai projektiem, kas nav tieši saistīti ar Natura 2000 teritoriju vai nav vajadzīgi tās apsaimniekošanai, izvērtēt ietekmi uz vidi. Beļģijas tiesību akti neatbilstot Kopienas tiesībām tiktāl, ciktāl tajos šāds ietekmes izvērtējums neesot pieprasīts sistemātiskā veidā un vairākām darbībām, kas var ietekmēt Natura 2000 teritoriju, esot paredzēta vienīgi deklaratīva sistēma.

Tā tas esot attiecībā uz visiem plāniem un projektiem, par kuriem nav jāsaņem vides atļauja Valonijas reģionā.

(¹) OV L 206, 7. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 21. decembrī — Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-539/09)

(2010/C 51/39)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Caeiros un B. Conte)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, atsakoties atļaut Revīzijas palātai izdarīt Vācijā pārbaudes attiecībā uz Regulā Nr. 1798/2003 un atbilstošajos īstenošanas noteikumos regulēto dalībvalstu administratīvu iestāžu sadarbību pievienotās vērtības nodokļu jomā, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi EKL 248. panta 1., 2. un 3. punktā, Regulas Nr. 1605/2002 140. panta 2. punktā un 142. pantā 1. punktā, kā arī EKL 10. pantā paredzētos pienākumus,

— piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šīs prasības priekšmets ir Vācijas iestāžu atteikums atļaut Eiropas Revīzijas palātai veikt Vācijā pārbaudes attiecībā uz Regulā Nr. 1798/2003 un atbilstošajos īstenošanas noteikumos regulēto dalībvalstu administratīvu iestāžu sadarbību pievienotās vērtības nodokļu jomā.

Pēc Komisijas uzskata, tādējādi Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi pienākumus, kas paredzēti EKL 248. pantā vai, attiecīgi, Regulā Nr. 1605/2002, kā arī lojālas sadarbības pienākumu atbilstoši EKL 10. pantam.

Revīzija palātas kontroles kompetences esot jāinterpretē plaši: Revīzijas palātai esot jāpārbauda ES finanšu līdzekļi un jāpiedāvā uzlabojumi. Šajā sakarā tai ir vajadzīgas tiesības izdarīt aptverošas revīzijas un vēlākas pārbaudes attiecībā uz visām jomām

un personām, kuras ir saistītas ar ES ieņēmumiem un izdevumiem. Šādas pārbaudes varot tikt veiktas arī dalībvalstīs, un tām atbilstoši EKL 248. panta trešajai daļai, Regulas Nr. 1605/2002 140. panta 2. punktam un 142. panta 1. punktam, kā arī EKL 10. pantā noteiktajam lojālas sadarbības principam, ir jāsniedz Revīzijas palātai tās darbībā plašs atbalsts. Tas ietver arī pienākumu atļaut Revīzijas palātai veikt visas pārbaudes, kas vajadzīgas, lai novērtētu ES finanšu līdzekļu iekasēšanu un izlietošanu.

Tieši to Vācijas iestādes esot atteikušās darīt šajā gadījumā.

Regula Nr. 1798/2003 attiecoties uz Kopienu ieņēmumu likumību un pareizumu. Šī regula esot viens posms dažādu pasākumu tīklā, kam, apkarojot un jau iepriekš novēršot krāpniecisku praksi, ir jāgarantē, ka dalībvalstis pareizi iekasē pievienotās vērtības nodokli un ka līdz ar to Kopiena var rīkoties ar pašas resursiem, kas tai pienākas, labākajos iespējamajos nosacījumos. No šī viedokļa Komisija uzskata par nepieciešamu, ka Revīzijas palāta, lai pārbaudītu pievienotās vērtības nodokļa ieņēmumu likumību un pareizību, var pārbaudīt Regulas Nr. 1798/2003 ieviešanu un piemērošanu. Tas nozīmē, ka tā var pārbaudīt, vai dalībvalstis ir izveidojušas efektīvu sadarbības un dienestu palīdzības sistēmu un vai tās to pietiekami ievieš praksē, vai arī ir nepieciešami uzlabojumi.

Regulā Nr. 1798/2003 paredzētās administratīvās sadarbības praktiskā ieviešana ietekmē dalībvalstu maksājamos pievienotās vērtības nodokļa-pašu resursus. Labi funkcionējoša sadarbība šajā jomā kavē pievienotās vērtības nodokļa nemaksāšanu un apiešanu, un līdz ar to automātiski palielina ienākumus no pievienotās vērtības nodokļa un tādējādi arī Kopienu pievienotās vērtības nodokļa-pašu resursus. Turpretim, ja dalībvalsts nesadarbojas pareizi, tad tā ne tikai nepilda Regulā Nr. 1798/2003 paredzētos pienākumus, bet arī Pievienotās vērtības nodokļa direktīvā paredzētos pienākumus, pieņemot visus normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu visa maksājamā pievienotās vērtības nodokļa iekasēšanu tās suverēnajā teritorijā.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 21. decembrī iesniedza Regeringsrätten (Zviedrija) — Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp/Skatteverket

(Lieta C-540/09)

(2010/C 51/40)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Regeringsrätten

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp*

Atbildētājs: *Skatteverket*

Prejudiciālie jautājumi

Vai Sestās PVN Direktīvas 13. panta B daļa (Padomes Direktīvas par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu⁽¹⁾ 135. panta 1. punkts) ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā paredzētie atbrīvojumi no nodokļiem ietver arī pakalpojumus (parakstīšanu), kuri ir saistīti ar kredītiestādes sniegto garantiju pret samaksu uzņēmumam, kurš vēlas emitēt akcijas, ja saskaņā ar šo garantiju kredītiestāde apņemas iegādāties šīs akcijas gadījumā, ja uz tām nenotiek parakstīšanās tam paredzētajā laikā posmā?

(¹) Padomes 1977. gada 17. maija Sestā Direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par aprozijuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.)

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2009. gada 6. oktobra spriedumu lietā T-21/06 Vācijas Federatīvā Republika/Eiropas Kopienu Komisija 2009. gada 22. decembrī iesniedza Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-544/09 P)

(2010/C 51/41)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — M. Lumma, J. Möller un B. Klein)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2009. gada 6. oktobra spriedumu lietā T-21/06 Vācijas Federatīvā Republika/Eiropas Kopienu Komisija;

— atcelt Komisijas 2005. gada 9. novembra lēmumu C(2005) 3903 par valsts atbalstu, ko Vācijas Federatīvā Republika ir piešķirusi zemes ciparu televīzijas (DVB-T) ieviešanai apgabalā *Berlin-Brandenburg*;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzība ir par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas spriedumu, ar kuru Vācijas Federatīvās Republikas prasība par Komisijas 2005. gada 9. novembra lēmumu lietā C25/2004 par valsts atbalstu zemes ciparu televīzijas (DVB-T) ieviešanai apgabalā *Berlin-Brandenburg* tika noraidīta kā nepamatota. Lēmumā atbalsta pasākumu Komisija uzskatīja par nesaderīgu ar iekšējo tirgu (LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts).

Vācijas Federatīvā Republika kopumā norāda piecus apelācijas sūdzības pamatus, ar kuriem tā iebilst, ka Pirmās instances tiesa neesot atzinusi Komisijas pilnvaru nepareizu izmantošanu un tādēļ nepamatoti noraidījusi prasību.

Pirmkārt, tā vietā, lai ņemtu vērā atbalstīto raidorganizāciju pasākumam kopumā veiktās izmaksas, uzmanību pievēršot tikai pārejas no analogās zemes televīzijas uz DVB-T ļoti ierobežotajam laikposmam, Pirmās instances tiesa esot kļūdaini noraidījusi pasākuma pamudinošo ietekmi. Blakus pašai pārejai šis pasākums kopumā ietverot arī pienākumu, sniedzot DVB-T pakalpojumus, piecu gadu laikā uzturēt programmu piedāvājumu neatkarīgi no praktiski neprognozējamās tirgus piekrišanas. Tādēļ vērtējumā esot jāiekļauj arī pakārtotās izmaksas šajā obligātajā raidīšanas laikposmā.

Otrkārt, apstiprinot, ka atbalsta pasākumu piemērotību Komisija varēja noliegt jau tāpēc, ka mērķis, kā ticis apgalvots, varēja tikt sasniegts arī ar alternatīviem regulējošiem pasākumiem, Pirmās instances tiesa esot pārmērīgi paplašinājusi Komisijas pārbaudes mērogu atbilstoši LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktam. Saskaņā ar LESD atbalsta kontroles noteikumu mērķi salīdzinājums ar alternatīviem pasākumiem neietilpstot pieļaujamajā Komisijas pārbaudes procedūrā. Šajā sakarā Vācijas valdība arī norāda, ka Pirmās instances tiesa dalībvalstīm uzliekot pierādīšanas pienākumu, ka Komisijas piedāvātie alternatīvie pasākumi jau no paša sākuma būtu bijuši neefektīvi. Tas esot pretrunā tiesiskās drošības principam, vispārējiem pierādīšanas pienākuma sadales principiem un atbalsta kontroles mērķim.

Treškārt, izskatot LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu, Pirmās instances tiesa neesot ievērojusi Savienības pamattiesības, kuras kā primārās tiesības saistot visas Savienības iestādes visās to darbībās. Ja, lai atteiktu atbalsta atļaujas piešķiršanu, pietiku tikai ar norādi uz šķietami iespējamiem alternatīvajiem regulēšanas pasākumiem, tad netiktu ievērots, ka regulēšanas pasākumi negatīvi ietekmē uzņēmumu pamattiesības brīvi veikt saimniecisko darbību. Šis apstāklis esot bijis vismaz jāizvērtē, kas neesot ticis izdarīts.

Ceturtkārt, norādot uz alternatīvajiem regulēšanas pasākumiem, Pirmās instances tiesa esot nepareizi interpretējusi LESD 107. panta 3. punktā paredzētos iekšējā tirgus un nelabvēlīga iespaida uz tirdzniecības apstākļiem jēdzienus, jo tā neesot atzinusi, ka regulēšanas pasākumi tāpat ietekmē konkurenci. Vispārējais pieņēmums, ka ikviens regulēšanas pasākums šīs tiesiskās intereses negatīvi ietekmē mazāk nekā atbalsts, radot nepieļaujami sašaurinātu pieeju.

Piektkārt, Vācijas Federatīvā Republika iebilst, ka Pirmās instances tiesa Komisijas izstrādāto tehnoloģiskās neitralitātes jēdzienu esot pārņēmusi, neņemot vērā, ka līdz ar to būtībā tiek noraidīts Vācijas iestāžu nospraustais pasākuma mērķis. Tehnoloģiskā neitralitāte esot piemērots saderības pārbaudes kritērijs tikai tad, ja atbalsta mērķis esot pāreja uz ciparu apraidi kā tādu. Pārejas uz DVB-T apgabalā *Berlin-Brandenburg* atbalsta gadījumā atbalsts dažādu iemeslu dēļ esot piešķirams tieši šim pārraides veidam, kamēr pārraidei, izmantojot kabeli un satelītu, atbalsts neesot bijis vajadzīgs. Nosakot atbalsta pasākuma likumīgo mērķi, dalībvalstīm esot vērtēšanas brīvība.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (astotā palāta) 2009. gada 28. oktobra spriedumu lietā T-137/08 BCS SpA/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2009. gada 23. decembrī iesniedza BCS SpA

(Lieta C-553/09 P)

(2010/C 51/42)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: BCS SpA (pārstāvji — M. Franzosi, V. Jandoli, F. Santonocito, avvocati)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *Deere & Company*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt apstrīdētos lēmumus;

— atzīt Kopienas preču zīmi '289 par spēkā neesošu;

— piespriest pretējai pusei procesā atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka pārsūdzēto spriedumu spēkā neesošu padara šādas kļūdas tiesību piemērošanā:

- 1) Pirmās instances tiesa esot kļūdaini interpretējusi Kopienas preču zīmju regulas (⁽¹⁾) 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 7. panta 3. punktu, apgalvojot, ka apzīmējuma atšķirtspējas iegūšana nav atkarīga no tās ekskluzīvas izmantošanas šobrīd vai pagātnē (turklāt šī izmantošana neesot pierādīta, tā vietā šajā pašā lēmumā ir nospriests, ka tā ir tikusi noliegta dažās valstīs);
- 2) Pirmās instances tiesa esot kļūdaini piemērojusi kritērijus, kas izvirzīti Kopienas judikatūrā par atšķirtspējas iegūšanas noteikšanu, pārkāpjot Kopienas preču zīmju regulas 7. panta 3. punktu.

Atbilstoši pirmajam punktam, ekskluzīvas izmantošanas neesamība citās Kopienas daļās esot pierādīta ar trešo personu Dānijā un Īrijā paziņojumiem. Viennozīmīgu asociāciju starp zaļas un dzeltenas krāsas kombināciju un *Deere* neesamība ir nesavienojama ar to, ka tiek atzīts, ka apzīmējums šajās valstīs ir ieguvis atšķirtspēju.

Atbilstoši otrajam punktam, BCS apstrīd juridiskos kritērijus, ko Pirmās instances tiesa izmantojusi saistībā ar pierādījumiem par sekundāro nozīmi, jo tie nonākot pretrunā ar principiem, kas izklāstīti ilglaicīgā Tiesas judikatūrā. *Deere* preču zīmes izmantošanas ilgumu, tirgus daļas un tirdzniecības apgrozījumu, skatot tos individuāli, nevarot uzskatīt par pietiekamiem pierādījumiem, lai pierādītu iegūto sekundāro nozīmi. Konkrētāk, tie nevarot kompensēt aptaujas neesamību (vai pretrunīgu rezultātu, kas izriet no trešo personu paziņojumiem), jo tie acīmredzami ir cita veida parametri).

Pirmās instances tiesa esot pieļāvusi kļūdu, neņemot vērā tiešos pierādījumus par Kopienas preču zīmes '289 atšķirtspējas neesamību Īrijā un Dānijā.

(⁽¹⁾) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 11, 1. lpp.), kas aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (kodificētā versija) (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 25. janvārī — Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-40/10)

(2010/C 51/43)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — J. Currall, G. Berscheid un J.-P. Keppenne)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Padomes 2009. gada 23. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1296/2009, ar ko no 2009. gada 1. jūlija koriģē Eiropas Savienības ierēdņu un pārējo darbinieku atalgojumu un pensijas, kā arī korekcijas koeficientus, kurus piemēro šim atalgojumam un pensijām ⁽¹⁾, izņemot tās 1. un 3. pantu, paturot to spēkā līdz Padome pieņems jaunu regulu, ar ko pareizi tiek piemērots Civildienesta noteikumu 64. un 65. pants un XI pielikums;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija lūdz daļēji atcelt Regulu (ES) Nr. 1296/2009, jo Padome, politiski oportūnistisku motīvu vadīta, Komisijas piedāvātos atalgojumu un pensiju apmērus, kam piemērota korekcijas likme 3, 7 % apmērā, kura izriet no Civildienesta noteikumu 65. panta un XI pielikuma tiešas piemērošanas, minētajā regulā ir aizstājusi ar apmēriem, kam piemērots nepareizs koeficients — 1, 85 %. Padome uzskata, ka šādu aizstāšanu attaisno finanšu un ekonomiskā krīze, kā arī Savienības ekonomikas un sociālā politika.

Attiecībā uz apstrīdētās regulas 2. un 14.–17. pantu Komisija izvirza vienu pamatu, kas saistīts ar Civildienesta noteikumu 65. panta un to XI pielikuma 1. un 3. panta pārkāpumu. Padomes kompetence šajā jomā esot ierobežota, vēl jo vairāk jaunajā Civildienesta noteikumu redakcijā — kurā atalgojumu un pensiju korekcijas metode ir izklāstīta XI pielikumā — atšķirībā no iepriekšējās redakcijas, attiecībā uz kuru Tiesa, pamatojamās

vienīgi uz Civildienesta noteikumu 65. pantu, jau ir atzinusi Padomes ierobežoto rīcības brīvību. Komisija norāda arī uz tiesiskās paļāvības un principa *patere legem quam ipse fecisti* pārkāpumu.

Ar apstrīdētās regulas 18. pantu savukārt tiekot pārkāpti Civildienesta noteikumu XI pielikuma 3.–7. pants, šajā pantā paredzot iespēju veikt atalgojumu starposma korekciju, neievērojot Civildienesta noteikumu 65. pantā paredzēto ikgadējo termiņu un Civildienesta noteikumu XI pielikuma 4.–7. pantā paredzētos nosacījumus.

⁽¹⁾ OV L 348, 10. lpp.

Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 17. novembra rīkojums — Eiropas Kopienų Komisija/Kipras Republika

(Lieta C-466/08) ⁽¹⁾

(2010/C 51/44)

Tiesvedības valoda — grieķu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 327, 20.12.2008.

Tiesas astotās palātas priekšsēdētāja 2009. gada 4. decembra rīkojums — Eiropas Komisija/Čehijas Republika

(Lieta C-544/08) ⁽¹⁾

(2010/C 51/45)

Tiesvedības valoda — čehu

Astotās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 44, 21.02.2009.

Tiesas astotās palātas priekšsēdētāja 2009. gada 12. novembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Zviedrijas Karaliste

(Lieta C-548/08) ⁽¹⁾

(2010/C 51/46)

Tiesvedības valoda — zviedru

Astotās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 32, 07.02.2009.

Tiesas piektās palātas priekšsēdētāja 2009. gada 26. novembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Čehijas Republika

(Lieta C-15/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/47)

Tiesvedības valoda — čehu

Piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 69, 21.03.2009.

Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 2. decembra rīkojums — Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-42/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/48)

Tiesvedības valoda — itāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 69, 21.03.2009.

Tiesas astotās palātas priekšsēdētāja 2009. gada 2. decembra rīkojums — Eiropas Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-171/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/49)

Tiesvedības valoda — franču

Astotās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 153, 04.07.2009.

Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 30. novembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-183/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/50)

Tiesvedības valoda — grieķu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 167, 18.07.2009.

Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 20. novembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-184/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/51)

Tiesvedības valoda — spāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 167, 18.07.2009.

Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 11. novembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Nīderlandes Karaliste

(Lieta C-192/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/52)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 180, 01.08.2009.

**Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 18. novembra rīkojums —
Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika****(Lieta C-206/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 51/53)

Tiesvedības valoda — itāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 180, 01.08.2009.**Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 12. novembra rīkojums —
Eiropas Kopienu Komisija/Maltas Republika****(Lieta C-220/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 51/55)

Tiesvedības valoda — maltiešu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 193, 15.08.2009.**Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 7. decembra rīkojums —
Eiropas Komisija/Slovākijas Republika****(Lieta C-207/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 51/54)

Tiesvedības valoda — slovāku

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 205, 29.08.2009.**Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 19. novembra rīkojums —
Eiropas Kopienu Komisija/Portugāles Republika****(Lieta C-252/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 51/56)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 205, 29.08.2009.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2010. gada 19. janvāra spriedums — *Co-Frutta*/Komisija

(Apvienotās lietas T-355/04 un T-446/04) ⁽¹⁾

(Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti par banānu importa Kopienas tirgu — Tiešs piekļuves atteikums pēc netieši izteikta atteikuma — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — Izņēmums saistībā ar trešās personas komerciālo interešu aizsardzību — Termiņu ievērošana — Dalībvalsts iepriekšēja piekrišana — Pienākums norādīt pamatojumu)

(2010/C 51/57)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Co-Frutta Soc. coop.* (Padoue, Itālija) (pārstāvji — *W. Viscardini* un *G. Donà*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — sākotnēji *L. Visaggio* un *P. Aalto*, pēc tam *P. Aalto* un *L. Prete*)

Priekšmets

Lūgums lietā T-355/04 atcelt Komisijas 2004. gada 28. aprīļa lēmumu, ar kuru tiek noraidīts sākotnējais pieteikums par piekļuvi datiem par Kopienā reģistrētiem banānu importētājiem uzņēmējiem un lūgums atcelt netiešo Komisijas lēmumu, ar kuru noraida atkārtoto piekļuves pieteikumu, kā arī lietā T-446/04 lūgums atcelt Komisijas 2004. gada 10. augusta tiešo lēmumu, ar kuru atsaka piekļuvi minētajiem datiem

Rezolutīvā daļa:

- 1) tiesvedību par prasību lietā T-355/04 izbeigt;
- 2) prasību lietā T-446/04 noraidīt;
- 3) *Co-Frutta Soc. coop.* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 262, 23.10.2004.

Vispārējās tiesas 2010. gada 20. janvāra spriedums — *Sungro u.c./Padome un Komisija*

(Apvienotās lietas T-252/07, T-271/07 un T-272/07) ⁽¹⁾

(Ārpuslīgumiskā atbildība — Kopējā lauksaimniecības politika — Grozījumi Kopienas kokvilnas atbalsta shēmā — Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 10.a nodaļa, kas ieviesta ar Regulas (EK) Nr. 864/2004 1. panta 20. punktu — Attiecīgo noteikumu atcelšana ar Tiesas spriedumu — Cēloņsakarība)

(2010/C 51/58)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Sungro, SA* (Kordoba, Spānija) (T-252/07); *Eurosemillas, SA* (Kordoba, Spānija) (T-271/07); un *Surcotton, SA* (Kordoba, Spānija) (T-272/07) (pārstāvis — *L. Ortiz Blanco*, advokāts)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — *M. Moore, A. De Gregorio Merino* un *A. Westerhof Löfflerova*) un Eiropas Komisija (pārstāvji — *L. Parpala* un *F. Jimeno Fernández*, pārstāvji, kuriem palīdz *E. Díaz-Bastien Lopez, L. Divar Bilbao* un *J. Magdalena Anda*, advokāti)

Priekšmets

Prasība par zaudējumu atlīdzību saskaņā ar EKL 235. pantu un 288. panta otro daļu, lai saņemtu atlīdzību par kaitējumu, kas prasītājiem nodarīts sakarā ar to, ka 2006./2007. tirdzniecības gadā tika pieņemta un piemērota Padomes 2003. gada 29. septembra Regulas (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001 (OV L 270, 1. lpp.), IV sadaļas 10.a nodaļa, kas ieviesta ar Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 864/2004, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī pielāgo minēto regulu sakarā ar Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovēnijas pievienošanu Eiropas Savienībai (OV L 161, 48. lpp.), 1. panta 20. punktu un atcelta ar Tiesas 2006. gada 7. septembra spriedumu lietā C-310/04 Spānija/Padome (Krājums, I-7285. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) lietas T-252/07, T-271/07 un T-272/07 tiek apvienotas sprieduma taisīšanai;
- 2) prasības noraidīt;
- 3) Sungro, SA, Eurosemillas, SA, un Surcotton, SA, sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī solidarīgi atlīdzina Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 211, 08.09.2007.

Vispārējās tiesas 2010. gada 20. janvāra spriedums — Nokia/ITSB — Medion (“LIFE BLOG”)

(Lieta T-460/07) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “LIFE BLOG” reģistrācijas pieteikums — Valsts agrāka vārdiska preču zīme “LIFE” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Daļējs reģistrācijas atteikums)

(2010/C 51/59)

Tiesvedības valoda — somu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Nokia Oyj (Helsinki, Somija) (pārstāvis — J. Tanhuanpää, avocats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — A. Folliard-Monguiral)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā: Medion AG (Essen, Vācija) (pārstāvis — P.-M. Weisse, avocats)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2007. gada 2. oktobra lēmumu lietā R 141/2007-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Medion AG un Nokia Oyj

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;

- 2) Nokia Oyj atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 51, 23.02.2008.

Vispārējās tiesas 2010. gada 19. janvāra spriedums — De Fays/Komisija

(Lieta T-355/08 P) (¹)

(Apelācija — Pretapelācija — Civildienests — Ierēdņi — Atvaļinājumi — Slimības atvaļinājums — Pēc medicīniskās pārbaudes konstatēta neregulāra prombūtne — Atskaitījums no ikgadējā atvaļinājuma ilguma — Tiesību uz atalgojumu zaudēšana)

(2010/C 51/60)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Chantal De Fays (Bereldange, Luksemburga) (pārstāvji — F. Moyse un A. Salerno, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — D. Martin un K. Herrmann)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība, kas celta par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2008. gada 17. jūnija spriedumu lietā F-97/07 De Fays/Komisija (Krājumā vēl nav publicēts), lai atceltu šo spriedumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) pamata apelācijas sūdzību un pretapelāciju noraidīt;
- 2) Chantal De Fays sedz ar pamata apelācijas tiesvedību saistītos tiesāšanās izdevumus;
- 3) Eiropas Komisija sedz ar pretapelāciju saistītos tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 285, 08.11.2008.

**Vispārējās tiesas 2009. gada 22. decembra rīkojums —
Associazione Giulemanidallajuve/Komisija**

(Lieta T-254/08) ⁽¹⁾

**(Apgalvotie EKL 81. un 82. panta pārkāpumi — Sūdzība —
Prasība sakarā ar bezdarbību — Komisijas nostājas formulē-
šana bezdarbības izbeigšanai — Tiesvedības izbeigšana pirms
sprieduma taisīšanas)**

(2010/C 51/61)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Associazione Giulemanidallajuve (Cerignola, Itālija)
(pārstāvji — L. Misson, A. Kettels, G. Ernes un A. Pel, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvis — A. Bouquet)

Priekšmets

Prasība atzīt, ka saskaņā ar EKL 232. pantu Komisija nelikumīgi ir atturējies formulēt nostāju par prasītājas sūdzību attiecībā uz apgalvotajiem EKL 81. un 82. panta pārkāpumiem, kurus esot izdarījušas Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI), Eiropas futbola asociāciju savienība (UEFA) un Starptautiskā futbola asociāciju federācija (FIFA)

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) Associazione Giulemanidallajuve un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 223, 30.08.2008.

**Vispārējās tiesas 2010. gada 5. janvāra rīkojums — Química
Atlántica/Komisija**

(Lieta T-71/09) ⁽¹⁾

**(Prasība sakarā ar bezdarbību — Nostājas formulēšana —
Prasība par zaudējumu atlīdzību — Vispārējās tiesas regla-
menta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Nepieņemama-
mība)**

(2010/C 51/62)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Química Atlántica L^{da} (Lisabona, Portugāle) (pārstāvis — J. Teixeira Alves, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — M. Afonso un L. Bouyon)

Priekšmets

Prasība atzīt Komisijas bezdarbību tādā ziņā, ka tā nelikumīgi ir atturējies veikt vajadzīgos pasākumus dikalcija fosfāta tarifu klasifikācijas kritēriju saskaņošanai, kā arī prasība atļūdzināt starpību starp summām, kas prasītājam bija jāmaksā kopš 1995. gada kā muitas nodevas, un tām, kas izrietētu, piemērojot tarifu kodam 28 35 25 90 atbilstošo likmi dikalcija fosfāta importam no Tunisijas vai atļūdzināt zaudējumus tai atbilstošā apmērā

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) nav jālemj par pieteikumu par Timab Ibérica SL iestāšanos lietā;
- 3) Química Atlántica L^{da} sedz savus, kā arī atļūdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 113, 16.05.2009.

**Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 15. janvāra
rīkojums — United Phosphorus/Komisija**

(Lieta T-95/09 R II)

**(Pagaidu noregulējums — Direktīva 91/414/EKK — Lēmums
par napropamīda neiekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā
— Piemērošanas apturēšanas pasākuma pagarinājums)**

(2010/C 51/63)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: United Phosphorus Ltd (Warrington, Cheshire, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — C. Mereu un K. Van Maldegem, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — L. Parpala un N. Rasmussen)

Priekšmets

Lūgums nolūkā pagarināt Komisijas 2008. gada 7. novembra Lēmuma 2008/902/EK par napropamīda neiekļaušanu Padomes Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā un tādu augu aizsardzības līdzekļu atļūjau atsaukšanu, kuros ir minētā viela (OV L 326, 35. lpp.), piemērošanas apturēšanu

Rezolutīvā daļa:

1) Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 28. aprīļa rīkojuma lietā T-95/09 R *United Phosphorus/Komisija* (Krājumā nav publicēts) 1. punktā noteikto piemērošanas apturēšanu pagarināt līdz 2010. gada 30. novembrim, tomēr tas nedrīkst pārsniegt nolēmuma pamata lietā pasludināšanas datumu vai datumu, kurā oficiāli tiek slēgta paātrinātā procedūra, kas tika uzsākta attiecībā uz napropamādu saskaņā ar Komisijas 2008. gada 17. janvāra Regulas (EK) Nr. 33/2008, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus Padomes Direktīvas 91/414/EEK piemērošanai attiecībā uz parasto un paātrināto procedūru to darbīgo vielu novērtēšanai, kas veidoja darba programmas daļu, kura minēta šīs direktīvas 8. panta 2. punktā, bet nav iekļautas I pielikumā (OV L 15, 5. lpp.), 13. pantu;

2) lēmumu par tiesāšanās izdevumiem atlikt.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 8. janvāra rīkojums — *Escola Superior Agrária de Coimbra/Komisija*

(Lieta T-446/09 R)

(Pagaidu noregulējums — Programma Life — Daļas no samaksātajām summām atmaksa — Piedziņas rīkojums — Paziņojums par parādu — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Finansiāls kaitējums — Ārkārtas apstākļi — Steidzamības neesamība)

(2010/C 51/64)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Escola Superior Agrária de Coimbra* (Coimbra, Portugāle) (pārstāvis — J. Pais do Amaral, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Braga da Cruz un J.-B. Laignelot)

Priekšmets

Pieteikums apturēt lēmumu, kas esot ietverti attiecīgi Komisijas 2009. gada 9. septembra vēstulē D(2009) 224268 par piedziņas rīkojumu un Komisijas 2009. gada 11. septembra paziņojumā Nr. 3230909105 par parādu EUR 327 500,35 apmērā, izpildi

Rezolutīvā daļa:

1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;

2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2009. gada 20. novembrī — Eiropas Kopienu Komisija/*New Acoustic Music* un *Anna Hildur Hildibrandsdottir*

(Lieta T-464/09)

(2010/C 51/65)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — A.-M. Rouchaud-Joët un N. Bambara, kam palīdz C. Erkelens, advokāts)

Atbildētājas: *New Acoustic Music Association* (Orpington, Apvienotā Karaliste), *Anna Hildur Hildibrandsdottir* (Orpington)

Prasītājas prasījumi:

— piespriest atbildētājām atlīdzināt Komisijai pamatsummu EUR 31 136,23 apmērā kopā ar 7,7 % lielu procentu likmi gadā sākot ar 2008. gada 14. janvāri un līdz pilnīgas samaksas datumam;

— piespriest atbildētājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tai skaitā izdevumus, kas radušies Komisijai.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība attiecas uz dotāciju līgumu ar līguma numuru 2003-1895/001-001, ko ir noslēgusi Eiropas Komisija (turpmāk tekstā — "Komisija") un *New Acoustic Music Association* (turpmāk tekstā — "NAMA"), kuru pārstāv *Anna Anna Hildur Hildibrandsdottir*, lai veiktu darbību ar nosaukumu CLT2003/A1/GB-317 — *European Music Roadwork* programmas "Kultūra 2000" (¹) ietvaros.

Ar šo prasību Komisija vēlas, lai Vispārējā tiesa piespriež atbildētājām, kuras abas ir solidāri atbildīgas par pilnas summas samaksu, samaksāt Komisijai summu EUR 31 136,23 apmērā kopā ar nokavējuma procentiem, kas izriet no starpības starp summu, kas pārskaitīta NAMA kā avansa maksājums par dotāciju līgumā paredzēto darbību izpildi, un summu, kādu NAMA ir tiesīga saņemt.

Savas prasības atbalstam prasītāja izvirza tikai vienu pamatu. Tā apgalvo, ka NAMA nav izpildījusi līgumā paredzētos pienākumus, nesamaksājot daļu no avansa maksājuma, kuru izmaksāja Komisija, ņemot vērā, ka reālie pieļaujamie izdevumi bija mazāki kā paredzētās kopējās izmaksas.

Komisija apgalvo, ka NAMA un *Anna Anna Hildur Hildibrandsdottir* kā partneris un pilnvarota likumīgā pārstāve ir solidāri atbildīgas par prasītās summas samaksu.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 14. februāra Lēmums Nr. 508/2000/EK, ar ko izveido programmu Kultūra 2000 (OV 2000 L 63, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 4. decembrī — Polija/Komisija

(Lieta T-486/09)

(2010/C 51/66)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polijas Republika (pārstāvis — M. Szpunar)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— Komisijas 2009. gada 24. septembra Lēmumu 2009/721/EK (izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 7044), ar ko no Kopienas finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (¹), atzīt par spēka neesošu tiktāl, ciktāl ar to no Kopienas finansējuma ir izslēgta summa PLN 47 152 775 apmērā, kuru ir izdevusi Polijas Republikas akreditētā maksājumu aģentūra;

— piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apstrīdētajā lēmumā ir paredzēta finanšu korekcija 5 % apmērā par 2005. gadā lauku attīstības plāna ietvaros lauksaimniecības darbību atbalstam reģionos ar neizdevīgu novietojumu un agro-

vides projektu atbalstam izdotajiem līdzekļiem. Korekcijas pamats bija iespējamās kļūdas attiecībā uz kontrolpārbaudēm šķērskontroļu veidā sakarā ar labas lauksaimniecības prakses principu ievērošanu parastajā nozīmē, sankciju sistēmu, ziņojumiem par pārbaudēm uz vietas un visu ar agrovīdes pasākumiem saistīto pienākumu kontroļu saistību.

Prasītāja apšauba apgalvoto kļūdu esamību un attiecībā uz apstrīdēto lēmumu izvirza šādus pamatus.

Pirmkārt, tā izvirza Regulas Nr. 1258/1999 (²) 7. panta 4. punkta 1) apakšpunkta un Regulas Nr. 1290/2005 (³) 31. panta 1. punkta, kā arī Dokumentā VI/5330/97 paredzēto pamatnostādņu pārkāpumu, jo finanšu korekcija esot veikta, pamatojoties uz kļūdainu lietas faktisko apstākļu konstatējumu un tiesību interpretāciju. Neviena no apgalvotajām kļūdām, kuras esot bijušas pamats finanšu korekcijai, neesot patiešām pieļauta, un ar apstrīdēto lēmumu no Kopienas finansējuma izslēgtie izdevumi esot veikti atbilstoši Kopienas tiesiskajam regulējumam.

Pirmā prasības pamata ietvaros prasītāja norāda, ka ziņojumi par kontrolēm uz vietas atbilstoši Regulas Nr. 796/2004 (⁴) 28. pantam atspoguļoja visu labas lauksaimniecības prakses principu kontroli parastajā nozīmē, tostarp kontroles saistībā ar ikgadējās maksimālās robežas attiecībā uz mēslošanu ar dabīgiem mēslošanas līdzekļiem ievērošanu. Administratīvās šķērskontroles, pamatojoties uz dzīvnieku marķēšanas un reģistrācijas sistēmu, nav veiktas tikai tādēļ, ka šī sistēma kā atskaites punkts šķērskontrolēm esot bijis nelietderīgs un šķērskontroļu veikšana, pamatojoties uz šo sistēmu, līdz ar to saskaņā ar Regulas Nr. 817/2004 (⁵) 68. pantu nav bijusi vajadzīga. Sankciju par labas lauksaimniecības prakses principu pārkāpumiem sistēma parastajā nozīmē esot pilnā apmērā spēkā, situācijai pirmajā lauku attīstības plāna īstenošanas gadā atbilstoša un pat stingrāka nekā šobrīd spēkā esošā Kopienas sankciju sistēma, un līdz ar to esot neierobežoti piemērojams Regulas Nr. 817/2004 73. pants. Kontroļu uz vietas visaptverošais raksturs esot nodrošināts pat augstākā līmenī, nekā tas ir prasīts Regulas Nr. 817/2004 69. panta 3) punktā.

Otrkārt, prasītāja izvirza pārkāpumus pret Regulas Nr. 1258/1999 7. panta 4. punkta 4) apakšpunktu un Regulas Nr. 1290/2005 31. panta 2. punktu, Dokumentā VI/5330/97 paredzētajām pamatnostādnēm, kā arī samērīguma principu, jo vienotas likmes korekcija, pamatojoties uz zaudējumu risku Kopienas budžetā, ir ārkārtīgi pārspīlēta. Neviena no apgalvotajām kļūdām, kuras bija pamats korekcijai, nebūtu varējusi izraisīt finanšu zaudējumus Kopienai, katrā ziņā šāds iespējamo finanšu zaudējumu risks esot bijis ļoti neliels un esot attiecies uz summu, kas ir daudz mazāka par to, kas izslēgta no Kopienas finansējuma ar apstrīdēto lēmumu.

Treškārt, prasītāja izvirza pārkāpumu pret Līguma par Eiropas Savienības darbību 296. panta 2. punktu, jo apstrīdētais lēmums neesot pietiekami pamatots. Komisija neesot izskaidrojusi būtisko grozījumu apgalvoto kļūdu lokā iemeslus un tādējādi tā nav devusi iespēju Polijas iestādēm noskaidrot šos iemeslus.

⁽¹⁾ OV L 257, 28. lpp.

⁽²⁾ Padomes 1999. gada 17. maijs Regula (EK) Nr. 1258/1999 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 160, 10. lpp).

⁽³⁾ Padomes 2005. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 209, 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regula (EK) Nr. 796/2004, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai ieviestu savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu, kura paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko ievieš kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (OV L 141, 18. lpp.).

⁽⁵⁾ Komisijas 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 817/2004, ar ko paredz sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1257/1999 par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai (OV L 153, 31. lpp., kurā labojumi izdarīti OV 2004, L 231, 24. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 29. septembra spriedumu lietā F-102/07 Kerstens/Komisija 2009. gada 9. decembrī iesniedza Petrus Kerstens

(Lieta T-498/09 P)

(2010/C 51/67)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Petrus Kerstens (Overijse, Beļģija) (pārstāvis — C. Mourato, avocat)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi

— atcelt pārsūdzēto spriedumu;

— nodot lietu atpakaļ iztiesāšanai Eiropas Savienības Civildienesta tiesai;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo apelācijas sūdzību apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt Civildienesta tiesas 2009. gada 29. septembra spriedumu

lietā F-102/07 Kerstens/Komisija, ar kuru Civildienesta tiesa kā nepamatotu noraidīja prasību atcelt vairākus Komisijas lēmumus par ģenerāldirektorāta prioritātes punktu (ĢDPP) un prioritātes punktu, atzīstot papildu uzdevumus, kas veikti dienesta interesēs (PUPP), piešķiršanu prasītājam, veicot paaugstināšanu amatā 2004., 2005. un 2006. gadā.

Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza divus pamatus par:

— Civildienesta tiesas pieļauto kļūdu tiesību piemērošanā, piemērojot vienlīdzīgas attieksmes principu, Vispārējo noteikumu par Civildienesta noteikumu 45. panta izpildi 5. pantu un Individuālo tiesību pārvaldības un norēķinu biroja direktora noteiktos kritērijus attiecībā uz prioritātes punktu piešķiršanu 2005. gadā, piemērojot minēto tiesību normu, kā arī pierādījumu sagrozīšanu;

— tiesību uz aizstāvību neievērošanu tiktāl, ciktāl Civildienesta tiesa ir balstījusies uz izvilkumu no karjeras attīstības ziņojuma par 2004. gadu, kurš netika iesniegts un ko puses nevarēja apstrīdēt.

Prasība, kas celta 2009. gada 11. decembrī — Inovis/ITSB — Sonaecom (“INOVIS”)

(Lieta T-502/09)

(2010/C 51/68)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Inovis, Inc. (Alpharetta, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji — R. Black un B. Ladas, Solicitors)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Serviços de Comunicação, S.A. (Maia, Portugāle)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2009. gada 14. septembra lēmumu lietā R 1691/2008-1;

— uzdot atbildētāja Apelāciju padomei reģistrēt Kopienas preču zīmi;

— piespriet atbildētājam segt savus un atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "INOVIS" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 35., 38. un 42. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Portugāles preču zīmes reģistrācija vārdiskai preču zīmei "NOVIS" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 35., 37., 38., 41. un 42. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome kļūdaini 1) neesot ņēmusi vērā atšķirības starp ar attiecīgajām preču zīmēm aptvertajām konkrētajām precēm un pakalpojumiem, tostarp tā esot kļūdaini uzskatījusi, ka agrākā preču zīme attiecās uz 9. un 42. klasi, jo Portugāles Preču zīmju birojs reģistrāciju attiecībā uz šīm klasēm bija atteicis un ka, katrā ziņā, šāda reģistrācija nebija pierādīta procesa laikā; 2) neesot ņēmusi vērā attiecīgo preču zīmju skaidrās konceptuālās atšķirības; un 3) esot nolēmusi, ka pastāvēja attiecīgo preču zīmju sajaukšanas iespēja

**Prasība, kas celta 2009. gada 16. decembrī —
Cybergun/ITSB — Umarex Sportwaffen ("AK 47")**

(Lieta T-503/09)

(2010/C 51/69)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Cybergun (Bondoufle, Francija) (pārstāvis — S. Guyot, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG (Arnsberg, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt ITSB Apelāciju pirmās padomes lēmumu, kas pasludināts 2009. gada 8. oktobrī, tiktāl, ciktāl ar to preču zīme "AK 47" atzīta par spēkā neesošu;

— saskaņā ar Reglamenta 87. panta 2. punktu un 91. pantu piespriet ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas prasītājai radušies šajā tiesvedībā, it īpaši — dokumentu tulkošanas izdevumus, advokāta atlīdzību un, attiecīgā gadījumā, uzturēšanās un ceļa izdevumus; Vispārējai tiesai tiek lūgts novērtēt šo summu 20 000 EUR apmērā.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīme, kuru lūdz atzīt par spēkā neesošu: vārdiska preču zīme "AK 47" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 28. un 38. klasē (Kopienas preču zīme Nr. 3 249 381)

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG

Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu par attiecīgās preču zīmes atzīšanu par spēkā neesošu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: Anulēšanas nodaļas lēmumu atcelt un Kopienas preču zīmi atzīt par spēkā neesošu

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkts) pārkāpums un Regulas (EK) Nr. 40/94 51. panta 1. punkta (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts) pārkāpums

Prasība, kas celta 2009. gada 16. decembrī — Carlyle/ITSB — Mascha & Regner Consulting ("CAFE CARLYLE")

(Lieta T-505/09)

(2010/C 51/70)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: The Carlyle, LLC (St. Louis, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji — E. Cornu, E. De Gryse un D. Moreau, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Mascha & Regner Consulting KEG (Vīne, Austrija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 8. oktobra lēmumu lietā R 239/2009-4 un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīme, kuru lūdz atcelt: vārdiska preču zīme "CAFE CARLYLE", attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 42. klasē

Kopienas preču zīmes īpašnieks: prasītāja

Lietas dalībnieks, kas lūdz atcelt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

ITSB Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumam par atcelšanu noraidīt

ITSB Apelāciju padomes lēmums: attiecīgo Kopienas preču zīmi atcelt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b), c) un e) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome esot kļūdaini novērtējusi prasītājas sniegtos absolūtos atteikuma pamatojumus; Regulas Nr. 207/2009 75. panta pārkāpums, jo Apelāciju padome neesot norādījusi iemeslus, kādēļ tā noraidīja atcelšanas pamatu saskaņā ar minētās regulas 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu; Padomes Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkta pārkāpums, jo Apelāciju padome neesot pilnībā noteikusi preču zīmes īpašības, uz kuru attiecas pieteikums par atzīšanu par spēkā neesošu, un neesot ņēmusi vērā noteiktas šīs preču zīmes īpašības

Prasība, kas celta 2009. gada 16. decembrī — Carlyle/ITSB — Mascha & Regner Consulting ("THE CARLYLE")

(Lieta T-506/09)

(2010/C 51/71)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: The Carlyle, LLC (St. Louis, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji — E. Cornu, E. De Gryse un D. Moreau, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Mascha & Regner Consulting KEG (Vīne, Austrija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 8. oktobra lēmumu lietā R 240/2009-4 un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīme, kuru lūdz atcelt: vārdiska preču zīme "THE CARLYLE" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 3., 25. un 42. klasē

Kopienas preču zīmes īpašnieks: prasītāja

Lietas dalībniece, kas lūdz atcelt Kopienas preču zīmi: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

ITSB Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu par atcelšanu daļēji noraidīt

ITSB Apelāciju padomes lēmums: attiecīgo Kopienas preču zīmi atcelt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome esot izmantojusi pārāk ierobežotu interpretāciju attiecībā uz faktiskas izmantošanas jēdzienu

Prasība, kas celta 2009. gada 22. decembrī — Baena Grupo/ITSB — Neuman y Galdeano del Sel (paraugi vai modeļi)

(Lieta T-513/09)

(2010/C 51/72)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: José Manuel Baena Grupo, SA (Santa Perpètua de Mogoda, Spānija) (pārstāvis — A. Canela Giménez, abogado)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Citi procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieki: Herbert Neuman un Andoni Galdeano del Sel (Tarifa, Spānija)

Prasītājas prasījumi:

— apmierināt prasību, kas celta par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (ITSB) Apelāciju trešās padomes 2009. gada 14. oktobra lēmumu lietā R 1323/2008-3;

— atcelt ITSB lēmumu;

— piespriest ITSB atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas reģistrēts dizainparaugs, kuru lūdz atzīt par spēkā neesošu: Kopienas reģistrēts dizainparaugs Nr. 000426895-0002 attiecībā uz precēm "T-kreklu ornamentācija; žokejcepuru ornamentācija; uzlīmju ornamentācija; ornamentācija iespiedmateriāliem, tostarp reklāmas materiāliem"

Kopienas dizainparauga īpašniece: prasītāja

Lietas dalībnieki, kas lūdz atzīt Kopienas dizainparaugu par spēkā neesošu: Herbert Neuman un Andoni Galdeano del Sel

Personas, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu, preču zīmes, apzīmējuma vai dizainparauga tiesības: Kopienas grafiska preču zīme Nr. 1 312 651 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25., 28. un 32. klasē Nicas Nolīguma izpratnē

Dizainparaugu departamenta Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu apmierināt un dizainparaugu atzīt par spēkā neesošu

Apelāciju padomes lēmums: apstrīdēto lēmumu atcelt un saskaņā ar pilnvarām, kas tai paredzētas ar Regulas Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem 60. panta 1. punktu, izskatīt apelāciju pēc būtības un atzīt Kopienas dizainparaugu par spēkā neesošu

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 6/2002 6. panta 1. punkta nepareiza interpretācija

Prasība, kas celta 2009. gada 31. decembrī — De Post/Komisija

(Lieta T-514/09)

(2010/C 51/73)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: De Post NV van publiek recht (Brisele, Beļģija) (pārstāvji — R. Martens un B. Schutyser, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Eiropas Savienības Publikāciju biroja lēmumu, kas prasītājai paziņots 2009. gada 17. decembrī, par tiesību slēgt līgumu, kas paredzēts konkursa uzaicinājumā Nr. 10234 "Oficiālā Vēstneša, grāmatu, citu periodisko izdevumu un publikāciju ikdienas transportēšana un piegāde" (OV 2009/S, 176-253034) piešķiršanu "Entreprises des Postes et Télécommunications Luxembourg" nevis prasītājai;

— ja sprieduma taisīšanas laikā Publikāciju birojs būs jau parakstījis līgumu ar Entreprises des Postes et Télécommunications Luxembourg, pamatojoties uz konkursa uzaicinājumu Nr. 10234, atzīt šo līgumu par spēkā neesošu;

— piespriest atlīdzību kā kompensāciju par zaudējumiem, kas prasītājai radušies apstrīdētā lēmuma rezultātā un kas provizoriski novērtēti EUR 2 386 444,94 apmērā, summai attiecīgi pieskaitot soda un saliktos procentus no šī pieteikuma iesniegšanas dienas;

— piespriest Eiropas Komisijai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp prasītājai radušos advokāta pakalpojumu izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasības pieteikumu prasītāja, pirmkārt, vēlas, lai tiktu atcelts Eiropas Savienības Publikāciju biroja (turpmāk tekstā — "Publikāciju birojs") 2009. gada 17. decembra lēmums konkursa uzaicinājumā Nr. 10234 "Oficiālā Vēstneša, grāmatu, citu periodisko izdevumu un publikāciju ikdienas transportēšana un piegāde" (OV 2009/S, 176-253034) paredzētā līguma slēgšanas tiesības piešķirt Entreprises des Postes et Télécommunications Luxembourg (turpmāk tekstā — "Post Luxembourg") un līdz ar to nepiešķirt prasītājai, un, otrkārt, lai prasītājai tiktu piespriesta kompensācija EUR 2 386 444,94 apmērā par zaudējumiem, ko tā, iespējams, cietusi sakarā ar piedāvājuma noraidīšanu.

Sava pieteikuma pamatojumam prasītāja izvirza vienu pamatu, ko veido četras daļas.

Pirmais un vienīgais prasītājas izvirzītais pamats attiecas uz iespējamu Publikāciju biroja pārskatāmības principa un vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem principa pārkāpumu, kas ir paredzēti LESD 15. pantā un Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (turpmāk tekstā — "Finanšu regula")⁽¹⁾, 89. pantā, uz pienākuma neizpildi piešķirt līguma slēgšanas tiesības, pamatojoties uz Finanšu regulas 100. panta 1. punktā paredzēto atlases kritēriju novērtējumu, uz Publikāciju biroja pietiekama pamatojuma nenorādīšanu lēmumā (LESD 296. panta pārkāpums) un uz vairākām acīmredzamām kļūdām vērtējumā, ko Publikāciju birojs, iespējams, pieļāvis, tādējādi padarot spēkā neesošu tā lēmumu, ka tieši *Post Luxembourg* nevis prasītājas piedāvājums ir saimnieciski visizdevīgākais.

Pirmajā pamata daļā prasītāja apgalvo, ka Publikāciju birojs savu lēmumu nav balstījis uz atlases un piešķiršanas kritēriju novērtējumu, tādējādi pārkāpdams Finanšu regulas 100. panta 1. punktu.

Otrajā pamata daļā prasītāja apgalvo, ka Publikāciju birojs piedāvājumu vērtējumā ir piemērojis vairākus sekundārus kritērijus, kas nebija ietverti konkursa specifikācijā, tādējādi pārkāpdams pārskatāmības principu, kas ir noteikts LESD 15. pantā un Finanšu regulas 89. pantā.

Trešajā pamata daļā prasītāja apgalvo, ka Publikāciju birojs atklāto tehnisko piešķiršanas kritēriju ir piemērojis nekonsistenti, tādējādi padarot novērtēšanas procesu faktiski nepārskatāmu.

Ceturtajā pamata daļā prasītāja apgalvo, ka Publikāciju birojs, pārkāpdams LESD 15. un 296. pantu, Finanšu regulas 89. pantu, kā arī pienākuma norādīt pamatojumu un pārskatāmības vispārējās procesuālās prasības, nav pienācīgi un skaidri pamatojis piedāvājumu novērtējumu, jo lēmuma pamatojums ir, iespējams, pretrunīgs un tas nav spēkā acīmredzamu kļūdu vērtējumā dēļ.

Turklāt prasītāja apgalvo, ka, tā kā lēmums nav spēkā Eiropas Savienības tiesību pārkāpuma dēļ, Publikāciju birojs ir pieļāvis kļūdu un tādēļ ir atbildīgs saskaņā ar LESD 340. pantu. Prasītāja apgalvo, ka sakarā ar lēmumu piešķirt līguma slēgšanas tiesības *Post Luxembourg* nevis prasītājai, pēdējai ir radušies nopietni zaudējumi, kas izriet no iespējas iegūt līguma slēgšanas tiesības un no visiem prasītājas izdevumiem saistībā ar piedāvājuma sagatavošanu un noformēšanu, kā arī no sava viedokļa aizstāvēšanas.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 7. oktobra rīkojumu lietā F-3/08 Marcuccio/Komisija 2009. gada 21. decembrī iesniedza Luigi Marcuccio

(Lieta T-515/09 P)

(2010/C 51/74)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Luigi Marcuccio (Tricase, Itālija)
(pārstāvis — G. Cipressa, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi

- jebkurā gadījumā: pilnībā un bez jebkādiem izņēmumiem atcelt apstrīdēto rīkojumu;
- atzīt, ka pirmajā instancē iesniegtā prasība, attiecībā uz kuru tika izdots apstrīdētais rīkojums, bija pilnībā un bez jebkādiem izņēmumiem pieņemama;
- galvenokārt, pilnībā un bez jebkādiem izņēmumiem apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzēja lūgumu, kas ietverts pirmajā instancē iesniegtajā prasībā;
- piespriest atbildētajai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus, kas apelācijas sūdzības iesniedzējam radušies šajā lietā uzsāktā tiesvedību ietvaros;
- pakārtoti, nodot šo lietu atpakaļ Civildienesta tiesai citā sastāvā, lai tā pieņemtu jaunu nolēmumu pēc būtības.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo apelācijas sūdzību tiek apstrīdēts Civildienesta tiesas 2009. gada 7. oktobra rīkojums lietā F-3/08. Ar šo rīkojumu kā acīmredzami nepamatota ir noraidīta prasība atcelt lēmumu, ar kuru Komisija ir atteikusies nosūtīt viņam iepriekšējā lēmuma tulkojumu itāļu valodā, kā arī piespriest atbildētajai atlīdzināt šī atteikuma rezultātā radušos zaudējumus. Ar šo apstrīdēto rīkojumu atbilstoši Civildienesta tiesas Reglamenta 94. panta a) punktam apelācijas sūdzības iesniedzējam ir arī piespriests samaksāt tiesai EUR 1 000.

Savas prasības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs atsaucas uz šādiem pamatiem:

- pamatojuma neesamība, kas saistīta arī ar to faktu deformēšanu un sagrozīšanu, kas attiecas uz Civildienesta tiesas izteiktajiem apgalvojumiem par iespēju apelācijas sūdzības iesniedzējam saprast attiecīgās vēstules saturu tajā valodā, kurā tā viņam tika paziņota;
- tādu tiesību normu neatzīšana, kas paredz katras personas tiesības vērsties jebkurā Kopienas iestādē, lietojot jebkuru Eiropas Savienības oficiālo valodu, un saņemt atbildi tajā pašā valodā;
- Civildienesta tiesas Reglamenta 94. panta kļūdaina interpretācija un piemērošana.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 7. oktobra rīkojumu lietā F-122/07 *Marcuccio/Komisija* 2009. gada 21. decembrī iesniedza *Luigi Marcuccio*

(Lieta T-516/09 P)

(2010/C 51/75)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Luigi Marcuccio* (*Tricase*, Itālija) (pārstāvis — *G. Cipressa*, *avvocato*)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi

- katrā ziņā: pilnībā un bez jebkādiem izņēmumiem atcelt pārsūdzēto rīkojumu;
- atzīt, ka pirmajā instancē celtā prasība, saistībā ar kuru ir izdots pārsūdzētais rīkojums, bija pilnībā un bez jebkādiem izņēmumiem pieņemama;
- galvenokārt: pilnībā un bez jebkādiem izņēmumiem apmierināt prasītāja pirmajā instancē celtajā prasībā ietvertu lūgumu;
- piespriest atbildētājam atmaksāt visus prasītājam radušos tiesāšanās izdevumus saistībā ar visām līdz šim brīdim uzsāktajām tiesvedībām šīs lietas ietvaros;
- pakārtoti: nodot šo lietu atpakaļ Civildienesta tiesai citā sastāvā jauna nolēmuma pieņemšanai pēc būtības.

Pamati un galvenie argumenti

Šī apelācijas sūdzība ir iesniegta par Civildienesta tiesas 2009. gada 7. oktobra rīkojumu lietā F-122/07. Ar šo rīkojumu daļēji kā acīmredzami nepieņemama un daļēji kā acīmredzami juridiski nepamatota tika noraidīta prasība ar lūgumu atcelt atbildētāja lēmumu, ar kuru tā bija noraidījusi prasītāja lūgumu veikt izmeklēšanu attiecībā uz atsevišķiem notikumiem 2001. un 2003. gadā, kā arī piespriest atbildētājam atlīdzināt prasītājam tādējādi nodarīto kaitējumu.

Savu prasījumu pamatojumam prasītājs norāda uz faktu sagrozīšanu un deformēšanu pārsūdzētajā rīkojumā, kā arī uz kļūdainu pienākuma norādīt pamatojumu interpretāciju un piemērošanu.

Prasība, kas celta 2009. gada 21. decembrī — *Alstom/Komisija*

(Lieta T-517/09)

(2010/C 51/76)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Alstom* (*Levallois Perret*, Francija) (pārstāvji — *J. Derenne* un *A. Müller-Rappard*, *avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2009. gada 7. oktobra lēmumu lietā COMP/F/39.129 — *jaudas transformatori*, un
- atcelt Komisijas grāmatveža 2009. gada 10. decembra lēmumu,
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību *Alstom* lūdz, pirmkārt, atcelt Komisijas 2009. gada 7. oktobra Lēmumu C(2009) 7601, galīgā redakcija, — *jaudas transformatori*, par EKL 81. panta (tagad — LESD 101. pants) un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru saistībā ar aizliegtu vienošanos jaudas transformatoru Eiropas tirgū, un, otrkārt, atcelt Komisijas grāmatveža 2009. gada 10. decembra lēmumu, ar ko tika noraidīts *Alstom* lūgums tiesvedības, kura tika uzsākta ar šo prasības pieteikumu, laikā iesniegt bankas garantiju.

Lai pamatotu savu prasījumu atcelt Komisijas 2009. gada 7. oktobra lēmumu, prasītāja izvirza trīs pamatus par:

— tiesību normu attiecībā uz solidāro atbildību pārkāpumu, jo par vienu un to pašu pārkāpumu Komisija uzskatīja par solidāri atbildīgiem divus uzņēmumus, kurus Komisija, tos aplūkojot individuāli un autonomi, nebūtu varējusi uzskatīt par tieši un individuāli atbildīgiem par pārkāpumu;

— LESD 296. panta pārkāpumu, jo apstrīdētajā lēmumā esot konstatējams:

— nepietiekams pamatojums attiecībā uz to, ka ir ietekmēta tirdzniecība starp dalībvalstīm;

— pamatojuma trūkums attiecībā uz Komisijas apgalvojumu, ka *Alstom* neesot atspēkojusi prezumpciju par mātes sabiedrības atbildību par meitas sabiedrības rīcību un neesot pierādījusi meitas sabiedrības patstāvību;

— pretrunīgs pamatojums attiecībā uz *Alstom* un *Alstom T&D SA* solidāro atbildību;

— LESD 101. panta saistībā ar noteikumiem par mātes sabiedrību atbildību par to meitas sabiedrību izdarītajiem pārkāpumiem pārkāpumu, jo Komisija esot balstījies uz judikatūru, ar kuru tiekot pārkāptas Eiropas Savienības tiesības un kura tādējādi esot jānoraida, jo ar tiesas spriedumiem tajā esot tikusi radīta neatspēkojama prezumpcija, kura balstoties nevis uz autonomiju vai uzvedību tirgū, bet gan uz ekonomiskām, juridiskām vai organizatoriskām saiknēm, kuras vispārīgi piemīt visām sabiedrību grupām.

Lai pamatotu savu prasījumu atcelt Komisijas grāmatveža 2009. gada 10. decembra lēmumu, prasītāja izvirza šādus pamatus par:

— juridiskā pamata trūkumu, jo lēmums noraidīt pieteikumu iesniegt bankas garantiju Komisijas 2009. gada 7. decembra lēmuma atcelšanas tiesvedības laikā juridiski nav pamatots nedz ar Padomes Finanšu regulu Nr. 1605/2002 ⁽¹⁾, nedz arī ar Komisijas Regulu Nr. 2342/2002, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 1248/2006 ⁽²⁾, par pirmās minētās regulas izpildi;

— tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpumu, jo ar Komisijas lēmumu neesot ievērotas pamatotās cerības, kuras esot radījusi agrākā Komisijas prakse;

— vienlīdzības principa pārkāpumu, jo jaunā Komisijas grāmatveža pieeja bez iepriekšējiem publicēšanas vai pārejas pasākumiem *Alstom* nostādot nevienlīdzīgā situācijā, salīdzinot ar naudas soda maksātājiem, kuri pirms šīs pieejas maiņas bija varējuši iesniegt finanšu garantiju;

— pienākuma publiski labot interpretācijas kļūdu gadījumā, ja Pirmās instances tiesa nolemj, ka iepriekšēja Komisijas prakse nebija atbilstoša piemērojamam finanšu regulējumam, pārkāpumu.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2006. gada 7. augusta Regula (EK, *Euratom*) Nr. 1248/2006, ar ko groza Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 2342/2002, ar ko paredz īstenošanas kārtību Padomes Regulai (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV L 227, 3. lpp.).

**Prasība, kas celta 2009. gada 23. decembrī —
Toshiba/Komisija**

(Lieta T-519/09)

(2010/C 51/77)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Toshiba Corp.* (pārstāvji — *J. MacLennan, Solicitor, A. Schulz, J. Jourdan* un *P. Berghé*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Eiropas Komisijas lēmumu par procedūru saskaņā ar EKL 81. pantu (Lisabonas līguma 101. pants) un EEZ līguma 53. pantu lietā COMP/C.39129 — Spēka transformatori, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;

— atcelt prasītājai uzlikto naudas sodu;

— pakārtoti, ja apstrīdētais lēmums tiek pilnībā vai daļēji atstāts spēkā, — samazināt prasītājai uzliktā naudas soda apmēru;

— piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus;

— izdot jebkādu citu rīkojumu, kas vajadzīgs šīs tiesas sprieduma izpildei.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā prasības pieteikumā prasītāja lūdz atcelt Komisijas 2009. gada 7. oktobra lēmumu (Lieta Nr. COMP/C.39129 — Spēka transformatori), ciktāl Komisija atzina, ka prasītāja ir pārkāpusi EKL 81. pantu un EEZL 53. pantu, piedalīdamās tirgus sadalē, apstiprinot *Gentlemen's Agreement* starp Eiropas un Japānas spēka transformatoru ražotājiem par katra atbilstošu tirgu ievērošanu un atturēšanos no tirdzniecības šajos tirgos. Pakārtoti, prasītāja lūdz samazināt tai uzliktā naudas soda apmēru.

Prasības pamatojumā prasītāja izvirza četrus pamatus.

Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija nav atbilstoši pastāvošajam juridiskajam prasībām pierādījusi, ka pastāv *Gentlemen's Agreement* vai arī jebkāda vienošanās vai saskaņota darbība starp Eiropas un Japānas spēka transformatoru ražotājiem un ka prasītāja tajā ir piedalījusies.

Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija nav pierādījusi jurisdikciju pār apgalvoto *Gentlemen's Agreement*, pat ja *quod non* tas tiktu pierādīts. Tā norāda, ka ļoti lielo šķēršļu tirgus piekļuvei dēļ šāda vienošanās nevarēja radīt tūlītēju un būtisku ietekmi uz ES konkurenci vai uz tirdzniecības veidu dalībvalstu starpā.

Trešajā pamatā, kas izvirzīts pakārtoti, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu lēmumā par pārkāpuma un prasītājas dalības tajā ilgumu. Tā norāda, ka Komisija nav pierādījusi, ka dažu sanāksmju mērķis vai sekas bija konkurences traucēšana un ka, piedaloties tajās, prasītāja pārkāpa Eiropas konkurences tiesības.

Pakārtoti tam, ceturtajā pamatā prasītāja apgalvo, ka, nosakot naudas soda pamata apmēru, Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un faktu vērtējumā. Vispirms tā apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu, izvēlēdamās atsaucē gadu prasītājas pārdoto preču vērtības aprēķinam, tādējādi atkāpjoties no metodēm, kas paredzētas Pamatnostādnēs naudas soda aprēķināšanai. Turklāt, pēc prasītājas domām, Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, neņemdamā vērā ļoti lielos šķēršļus piekļuvei Eiropas tirgum, pieņemot, ka *Toshiba* EEZ tirgū būtu varējusi sasniegt tādu pašu daļu kā pasaules tirgū. Tāpat prasītāja apgalvo, ka Komisija kļūdaini interpretēja Pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai 18. punktu, lai pamatotu prasītājas EEZ pārdoto preču aplēsto vērtību, pamatojoties uz tās pārdoto preču daudzumu pasaulē, nevis ņemot vērā tikai tos tirgus, kurus esot ietekmējis apgalvotais pārkāpums. Tāpēc prasītāja uzskata, ka tai uzliktais naudas sods ir nesamērīgs.

Prasība, kas celta 2009. gada 21. decembrī — Areva T&D/Komisija

(Lieta T-521/09)

(2010/C 51/78)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Areva T&D SAS* (Parīze, Francija) (pārstāvji — *A. Schild* un *C. Simphal*, *avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tas attiecas uz *Areva T&D SA*; un

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasības pieteikuma, kuru iesniegusi *Areva T&D SAS*, priekšmets ir Eiropas Komisijas 2009. gada 7. oktobra lēmuma C(2009) 7601 galīgā redakcija par EK 81. panta (tagad — LESD 101. pants) un EEZ 53. panta piemērošanu — Lieta COMP/39.129 — Jaudas transformatori atcelšana.

Prasītāja savas prasības par tiesību akta atcelšanu pamatojumam izvirza četrus pamatus.

Pirmais pamats attiecas uz LESD 296. pantā paredzētā pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu. Prasītāja uzskata, ka Komisija nav pamatojusi secīgu sankciju piemērošanas deleģējumu, piemērojot sodu solidāri *Areva T&D SA*, kā arī pievienojot papildus nosacījumu 2002. gada 19. februāra Paziņojumā paredzētajiem nosacījumiem, lai varētu baudīt imunitāti no naudas sodiem.

Ar savu otro pamatu prasītāja pārmet Komisijai, ka tā esot pārkāpusi LESD 101. panta 1. punktu un it īpaši tiesību normas par vainojamību konkurences tiesību pārkāpumos. Pēc prasītājas domām Komisija nevarēja vainot *Areva T&D SA* par pret konkurenci vērstu praksi pirms *Alstom Alstom T&D SA* nodošanas. Apstākļu iestāšanās brīdī *Alstom T&D SA* nebija neatkarīga sabiedrība, to kontrolēja mātes sabiedrība *Alstom*. Līdz ar to Komisijai esot bijis jāuzskata, piemērojot principus par vainojamību pārkāpumos uzņēmuma gadījumā, ka tikai mātes sabiedrība, šajā lietā *Alstom*, lietas apstākļu iestāšanās brīdī varēja būt atbildīga par pret konkurenci vērstu praksi pirms nodošanas. Prasītāja turklāt uzskata, ka, uzskatot *Areva T&D SA* par atbildīgu, Komisija esot pārkāpusi tiesiskās drošības un individuālu un personalizētu sodu vispārējos tiesību principus.

Ar savu trešo pamatu prasītāja uzskata, ka Komisija pārkāpa LESD 101. panta 1. punktu un it īpaši tiesību normas, kas piemērojamas attiecībā uz solidaritāti. Prasītāja apgalvo, ka Komisija nevarēja *Areva T&D SA* un *Alstom* noteikt naudas sodu solidāri, ciktāl tās lēmuma pieņemšanas brīdī vairs neveidoja saimniecisku vienību. Visbeidzot, prasītāja uzskata, ka, nosakot sodu solidāri *Alstom* un *Areva T&D SA*, Komisijas lēmumā nav ievēroti divi Savienības vispārējie tiesību principi, proti, vienlīdzīgas attieksmes princips un tiesiskās drošības princips.

Ar savu ceturto pamatu prasītāja pārmet Komisijai, ka tā ir pārkāpusi LESD 101. panta 1. punktu un it īpaši Komisijas 2002. gada 19. februāra Paziņojumā par atbrīvojumu no soda naudas un sodanaudas samazināšanu [par atbrīvojumu no naudas soda un naudas soda samazināšanu] ⁽¹⁾ noteiktās normas. Prasītāja arī apgalvo, ka, atsakoties piešķirt *Areva T&D SA* imunitāti, Komisija esot pārkāpusi tiesiskās palāvības un tiesiskās drošības vispārējos tiesību principus.

⁽¹⁾ OV C 45., 3. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 21. decembrī — Gemmi Furs/ITSB — Lemmi-Fashion (“GEMMI”)

(Lieta T-522/09)

(2010/C 51/79)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Gemmi Furs Oy* (Loviisa, Somija) (pārstāvis — *J. Tanhuanpää*, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: *Lemmi-Fashion Vertriebsgesellschaft mbH & Co. Bekleidungs KG* (Fritzlar, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 21. oktobra lēmumu lietā R 1372/2008-4;
- noraidīt iebildumus, ko iesniegusi otra procesa Apelāciju padomē dalībniece;
- atļaut reģistrēt attiecīgo Kopienas preču zīmi “GEMMI” attiecībā uz visām precēm, kas ietilpst 25. klasē, atbilstoši prasī-

tājas iesniegtajam Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumam;

- piespriest atbildētājam atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies procesā Apelāciju padomē;
- piespriest otrai procesa Apelāciju padomē dalībniecei atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies procesā Apelāciju padomē, ja tā izlemtu iestāties šajā lietā.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: preču zīme “GEMMI” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 18., 24. un 25. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Vācijas reģistrācija preču zīmei “LEMMI” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē; starptautiska reģistrācija preču zīmei “LEMMI fashion” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē; agrāka neregistrēta preču zīme “LEMMI”, kas izmantota tirdzniecībā Vācijā attiecībā uz apģērbiem

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus pilnībā noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apstrīdēto lēmumu atcelt un attiecīgo Kopienas preču zīmes pieteikumu noraidīt attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē

Izvirzītie pamati: Komisijas Regulas Nr. 2868/95 ⁽¹⁾ 19. noteikuma 2. punkta a) apakšpunkta i) un ii) ievilkuma pārkāpums, jo Apelāciju padome neesot pareizi un/vai pietiekami apskatījusi agrāko tiesību pamatojumu; Komisijas Regulas Nr. 2868/95 22. noteikuma 3. punkta pārkāpums, jo Apelāciju padome neesot pareizi un/vai pietiekami novērtējusi iesniegtos pierādījumus par izmantošanu; Padomes Regulas nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome 1) neesot pareizi novērtējusi attiecīgo preču zīmju līdzību un 2) neesot pareizi novērtējusi konkrētās sabiedrības daļas uzmanības līmeni; Padomes Regulas Nr. 207/2009 75. panta pārkāpums, jo Apelāciju padome neesot devusi prasītājai iespēju iesniegt savus apsvērumus par pierādījumiem, ar kuriem tika mēģināts pierādīt agrākās tiesības; tiesiskās palāvības aizsardzības, vienlīdzīgas attieksmes un tiesiskuma principu pārkāpums

⁽¹⁾ Komisijas 1995. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 303, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 23. decembrī — Smart Technologies/ITSB (“WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH”)

(Lieta T-523/09)

(2010/C 51/80)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Smart Technologies ULC (Calgary, Kanāda) (pārstāvis — M. Edenborough, Barrister)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2009. gada 29. septembra lēmumu lietā R 554/2009-2;

— pakārtoti — grozīt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2009. gada 29. septembra lēmumu lietā R 554/2009-2; nolemjot, ka attiecīgajai Kopienas preču zīmei piemīt pietiekama atšķirtspēja un tādēļ nevar izvirzīt iebildumus pret tās reģistrāciju saskaņā ar Padomes Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo apelāciju.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9. klasē

Pārbaudītāja lēmums: Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome esot

kļūdaini konstatējusi, ka attiecīgo Kopienas preču zīmi nevarēja reģistrēt tādēļ, ka tai šķietami nepiemita nekāda atšķirtspēja

Prasība, kas celta 2009. gada 24. decembrī — Meredith/ITSB (“BETTER HOMES AND GARDENS”)

(Lieta T-524/09)

(2010/C 51/81)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Meredith Corporation (Des Moines, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji — R. N. Furneaux un E. A. Hardcastle, Solicitors)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2009. gada 23. septembra lēmumu lietā R 517/2009-2 daļā, kurā ar to noraidīts attiecīgās Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 36. klasē, līdz ar to pieņemot reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz šādiem pakalpojumiem;

— apmierināt prasītājas prasījumus un

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, ja tas apstrīdētu prasītājas prasījumus un noraidīt tā prasījumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “BETTER HOMES AND GARDENS” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 16., 35. un 36. klasē

Pārbaudītāja lēmums: Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu daļēji noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 7. panta 2. punkta pārkāpums, jo Apelāciju padome esot pieļāvusi kļūdu, nepiemērojot pareizos kritērijus, novērtējot, vai preču zīmei trūkst jebkādas atšķirtspējas, lai atšķirtu preces un pakalpojumus, attiecībā uz kuriem ir iesniegts reģistrācijas pieteikums

Prasība, kas celta 2009. gada 30. decembrī — Hubei Xinyegang Steel/Padome

(Lieta T-528/09)

(2010/C 51/82)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd (pārstāvji — F. Carlin, Barrister, N. Niejahr, Q. Azau un A. MacGregor, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Padomes 2009. gada 24. septembra Regulu (EK) Nr. 926/2009⁽¹⁾, ar ko piemēro galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts tādu konkrētu dzelzs vai tērauda bezšuvju cauruļu un caurulīšu importam, kā izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā, ciktāl tajā prasītājas eksportam ir noteikti antidempinga maksājumi un noteikts iekasēt pagaidu maksājumus, kas noteikti šādam eksportam, vai, pakārtoti, atcelt minēto regulu tiktāl, ciktāl tajā noteikts iekasēt prasītājai piemērotos pagaidu maksājumus;

— piespriest Padomei segt savus tiesāšanās izdevumus pašai, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā prasības pieteikumā prasītāja lūdz atcelt Padomes 2009. gada 24. septembra Regulu (EK) Nr. 926/2009, ar ko piemēro galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts tādu konkrētu dzelzs vai tērauda bezšuvju cauruļu un caurulīšu importam, kā izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā, ciktāl tā attiecas uz prasītāju.

Prasības pamatojumā prasītāja izvirza trīs pamatus.

Pirmkārt, tā apalvo, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā, identificējama "attiecīgās preces", nosakot pārmērīgi vienkāršotas kategorijas. Turklāt prasītāja apgalvo,

ka Komisija veica neatbilstošu salīdzinājumu ar ASV ražotām precēm.

Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka Padome ir pārkāpusi pamatregulas⁽²⁾ 9. panta 5. punktu, atceldama apstrīdētajā regulā prasītājas IT statusu, lai arī sākotnēji šo statusu administratīvās procedūras laikā pirms pagaidu regulas⁽³⁾ publicēšanas prasītājai piešķīra Komisija.

Treškārt, prasītāja apgalvo, ka Padome ir pārkāpusi pamatregulas 9. panta 4. punktu un 10. panta 2. punktu, piemērodama galīgu maksājumu un nolemdama galīgi iekasēt pagaidu maksājumu, kurš noteikts prasītājas "attiecīgo preču" eksportam uz ES, jo šie lēmumi esot balstīti uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā par to, ka pastāv būtisku zaudējumu draudi.

⁽¹⁾ OV L 262, 19. lpp.

⁽²⁾ Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 56, 1. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2009. gada 7. aprīļa Regula (EK) Nr. 289/2009, ar ko piemēro pagaidu antidempinga maksājumu tādu konkrētu dzelzs vai tērauda bezšuvju cauruļu un caurulīšu importam, kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā, OV L 94, 48. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 5. janvārī — De Lucia/ITSB — Galbani ("De Lucia La natura pratica del gusto")

(Lieta T-2/10)

(2010/C 51/83)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Domenico De Lucia SpA (San Felice a Cancellò, Itālija) (pārstāvis — S. Cutolo, avvocato)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Egidio Galbani SpA (Melzo, Itālija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt ITSB Apelāciju pirmās padomes 2009. gada 15. oktobra lēmumu lietā R 37/2009–1;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kura ietver vārdisku elementu "De Lucia/La natura pratica del gusto" (reģistrācijas pieteikums Nr. 4 962 346), attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29., 30. un 31. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Egidio Galbani S.p.A.

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas preču zīme "LUCIA" (Nr. 620 716) attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. un 30. klasē; Kopienas grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu "Galbani-Santa Lucia" (Nr. 2 302 677), attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. klasē; valsts grafiska preču zīme (reģistrēta Itālijā ar Nr. 67 470) un starptautiska [grafiska preču zīme] (Nr. 256 299) "LUCIA" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. klasē; valsts grafiska preču zīme (reģistrēta Itālijā ar Nr. 597 377), starptautiska [grafiska preču zīme] (Nr. 601 651) un Kopienas [grafiska preču zīme] (Nr. 70 185) "Santa Lucia" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. un 30. klasē; valsts vārdiska preču zīme (reģistrēta Itālijā ar Nr. 131 028) un starptautiska [vārdiska preču zīme] (Nr. 256 299) "Santa Lucia" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. klasē; Kopienas vārdiska preču zīme "Santa Lucia" (Nr. 70 128) attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. un 30. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus daļēji apmierināt attiecībā uz noteiktām precēm, kas ietilpst 31. klasē

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību daļēji apmierināt attiecībā uz "tabaku" (31. klase) un atļaut reģistrāciju attiecībā uz šo produktu

Izvirzītie pamati: kļūdaina Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošana, kā arī pamatojuma neesamība un/vai nepietiekamība attiecībā uz pieteikumu piemērot šīs pašas regulas 12. panta a) punktu

Prasība, kas celta 2010. gada 7. janvārī — Al Saadi/Komisija

(Lieta T-4/10)

(2010/C 51/84)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Faraj Faraj Hassan Al Saadi (Leicester, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — J. Jones, Barrister, un Mudassar Arani, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Komisijas 2009. gada 13. oktobra Regulu (EK) Nr. 954/2009 tiktāl, ciktāl tā attiecas uz prasītāju;

— piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasības pieteikumu prasītājs atbilstoši LESD 263. pantam lūdz atcelt Komisijas 2009. gada 13. oktobra Regulu (EK) Nr. 954/2009 ⁽¹⁾, ar kuru 114. reizi groza Padomes Regulu (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, Al-Qaida tīklu un Taliban, saskaņā ar kuru prasītājs ir iekļauts to personu un organizāciju sarakstā, kuru līdzekļi un finanšu līdzekļi ir iesaldēti.

Prasītāja vārds Padomes Regulas (EK) Nr. 881/2002 ⁽²⁾ I pielikumā sākotnēji tika iekļauts ar Komisijas 2003. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 2049/2003 ⁽³⁾, kas vēlāk tika aizstāta ar Komisijas 2008. gada 18. janvāra Regulu (EK) Nr. 46/2008 ⁽⁴⁾. Ar 2009. gada 3. decembra spriedumiem apvienotajās lietās C-399/06 P Hassan/Padome un Komisija un C-403/06 P ⁽⁵⁾ Ayadi/Padome Eiropas Savienības Tiesa atcēla Padomes Regulu (EK) Nr. 881/2002, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 46/2008, tiktāl, ciktāl tā attiecas uz prasītāju.

Savas prasības pamatojumam prasītājs izvirza šādus pamatus:

Pirmkārt, prasītājs apgalvo, ka ar apstrīdēto regulu ir pārkāptas prasītāja tiesības uz aizstāvību, to skaitā tiesības tikt uzklausītam un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, un ka ar to šīs tiesību pārkāpums nav ticis izbeigts. Turklāt tiek norādīts, ka Komisija nav sniegusi pierādījumus, kas pamato prasītāja līdzekļu iesaldēšanu, tādējādi liedzot prasītājam aizstāvēt sevi attiecībā uz šiem pierādījumiem.

Otrkārt, prasītājs norāda, ka Komisija nav norādījusi pārliecinātošus iemeslus tam, ka tika saglabāta prasītāja līdzekļu iesaldēšana, pārkāpjot tās pienākumu atbilstoši LESD 296. pantam.

Treškārt, prasītājs apgalvo, ka Komisija nav novērtējusi visus atbilstošos faktus un pierādījumus, lemjot, vai ieviest apstrīdēto regulu, un tādējādi ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Prasītājs arī norāda, ka viņš nekad nav ticis iesaistījies nekāda veida ar terorismu saistītā darbībā vai ka attiecībā uz viņu nav nepieciešams īstenot nekāda veida finansiālas sankcijas vai preventīvus pasākumus.

Ceturtkārt, prasītājs norāda, ka ar apstrīdēto regulu ieviestie neierobežotie prasītāja īpašuma tiesību ierobežojumi ir nesamērīgs un nepieņemams prasītāja tiesību uz īpašuma tiesību ievērošanu apdraudējums, ko nepamato pārliecinoši pierādījumi.

- (¹) Komisijas 2009. gada 13. oktobra Regula (EK) Nr. 954/2009, ar kuru 114. reizi groza Padomes Regulu (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban* (OV L 269, 20. lpp.).
- (²) Padomes 2002. gada 27. maija Regula (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban*, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 467/2001, ar ko aizliedz eksportēt noteiktas preces un pakalpojumus uz Afganistānu, pastiprina lidojumu aizliegumu un attiecinā uz Afganistānas *Taliban* līdzekļu un citu finanšu resursu iesaldēšanu (OV 2002, L 139, 9. lpp.).
- (³) Komisijas 2003. gada 20. novembra Regula (EK) Nr. 2049/2003, ar kuru divdesmit piekto reizi groza Padomes Regulu (EK) Nr. 881/2002, ar ko nosaka konkrētus, īpašus, ierobežojošus, pret noteiktām personām un organizācijām, kuras saistītas ar Osamu Bin Ladenu, organizācijas *Al-Qaida* tīklu un *Taliban*, vērstus pasākumus un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 467/2001 (OV 2003, L 303, 20. lpp.).
- (⁴) Komisijas 2008. gada 18. janvāra Regula (EK) Nr. 46/2008, ar ko 90. reizi groza Padomes Regulu (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kuras saistītas ar Osamu bin Ladenu, organizācijas *Al-Qaida* tīklu un *Taliban* (OV 2008, L 16, 11. lpp.).
- (⁵) Tiesas 2009. gada 3. decembra spriedums apvienotajās lietās C-399/06 P *Hassan*/Padome un Komisija un C-403/06 P *Ayadi*/Padome (Krājumā vēl nav publicēts).

Prasība, kas celta 2010. gada 11. janvārī — *Sviluppo Globale*/Komisija

(Lieta T-6/10)

(2010/C 51/85)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Sviluppo Globale GEIE* (Roma, Itālija) (pārstāvji — F. Sciaudone, R. Sciaudone un A. Neri, avvocati)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2009. gada 10. novembra un 2009. gada 26. novembra lēmumus;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir vērstā, pirmkārt, pret Komisijas 2009. gada 10. novembra lēmumu, ar kuru tā noraidīja *ITAK* konsorcijs (kura sastāvā kā par visa konsorcijs vadību un administrēšanu atbildīgā persona ietilpa arī prasītājs) iesniegto piedāvājumu, atbildot uz uzaicinājumu iesniegt piedāvājumus konkursā *EUROPEAID/127843/D/SER/KOS* par atbalsta pakalpojumu sniegšanu Kosovas muitas un nodokļu iestādēm, un, otrkārt, pret Komisijas 2009. gada 26. novembra lēmumu saistībā ar *ITAK* lūgumu par piekļuvi ar attiecīgo konkursu saistītajiem dokumentiem.

Savas prasības par 2010. gada 10. novembra lēmuma atcelšanu pamatojumam prasītājs ir izvirzījis šādus pamatus:

- pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums, jo Komisija nav sniegusi nekādu informāciju par konkursā uzvarējušā pretendenta piedāvājuma raksturiezīmēm un attiecīgajām priekšrocībām;
- Komisijas pienākumu atbilstoši Eiropas Savienības “Ārējo attiecību līgumu procedūru praktiskā ceļveža” 2.4.15. punktam un Komisijas pienākuma rīkoties ar pienācīgu rūpību administratīvās procedūras laikā pārkāpums. Prasītājs šajā sakarā apgalvo, ka Komisija nav atbildējusi uz saskaņā ar praktiskā ceļveža 2.4.15. punktā paredzēto procedūru iesniegtajām sūdzībām;
- acīmredzama kļūda *ITAK* konsorcijs iesniegtā tehniskā piedāvājuma kvalitātes novērtējumā, ciktāl novērtēšanas komiteja uzskatīja, ka trīs Eiropas Savienības dalībvalstu iestāžu (nodokļu un muitas jomā) iesniegtais piedāvājums bija nepilnīgs un tehniski neatbilstošs;

— acīmredzama kļūda konkursā uzvarējušā pretendenta tehniskā piedāvājuma kvalitātes novērtējumā. Šajā sakarā tiek apgalvots, ka novērtēšanas komiteja ir piešķirusi pārmērīgi lielu punktu skaitu piedāvājumam, ko bija iesniedzis no informātikas ekspertiem sastāvošs konsorcijs, kura projekta vadītāju Komisija iepriekš bija novērtējusi kā viduvēju.

Savas prasības par 2010. gada 26. novembra lēmuma atcelšanu pamatojumam prasītājs ir izvirzījis šādus pamatus:

- Regulas Nr. 1049/2001 (¹) 7. panta pārkāpums, ciktāl Komisija nav pienācīgi izskatījusi lūgumu par piekļuvi informācijai, nav nosūtījusi apliecinājumu par saņemšanu un ir uzskatījusi, ka tā ir tiesīga vienkārši ignorēt šo lūgumu;

— Regulas Nr. 1049/2001 8. panta pārkāpums tiktāl, ciktāl Komisija nav pienācīgi izvērtējusi ITAK konsorcijs iesniegto lūgumu par apstiprinājumu, pat šajā gadījumā nav nosūtījusi apliecinājumu par saņemšanu un, visbeidzot, ir uzskatījusi, ka tai ir tiesības atbildēt uz šo lūgumu pēc tās atbildes sniegšanai paredzētā termiņa beigām;

— Regulā Nr. 1049/2001 un ar to saistītajā judikatūrā paredzēto vispārējo principu attiecībā uz piekļuvi dokumentiem pārkāpums. It īpaši Komisija pat neesot sniegusi to informāciju, kas iepriekš prasītajam bija nosūtīta;

— visbeidzot, prasītājs apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2., 3. un 6. punktu.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.).

Vispārējās tiesas 2009. gada 18. decembra rīkojums — Balfé u.c./Parlaments

(Lieta T-219/09) (¹)

(2010/C 51/86)

Tiesvedības valoda — franču

Otrās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 205, 29.08.2009.

Vispārējās tiesas 2010. gada 5. janvāra rīkojums — Shell Hellas/Komisija

(Lieta T-245/09) (¹)

(2010/C 51/87)

Tiesvedības valoda — franču

Astotās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 193, 15.08.2009.

Vispārējās tiesas 2010. gada 5. janvāra rīkojums — Sociétés des Pétroles Shell/Komisija

(Lieta T-251/09) (¹)

(2010/C 51/88)

Tiesvedības valoda — franču

Astotās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 193, 15.08.2009.

Vispārējās tiesas 2009. gada 14. decembra rīkojums — Serifo/Commission et Agence exécutive “Éducation, audiovisuel et culture”

(Lieta T-438/09) (¹)

(2010/C 51/89)

Tiesvedības valoda — itāļu

Piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 312, 19.12.2009.

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2010/C 51/83	Lieta T-2/10: Prasība, kas celta 2010. gada 5. janvārī — <i>De Lucia</i> /ITSB — <i>Galbani</i> (“ <i>De Lucia La natura pratica del gusto</i> ”)	45
2010/C 51/84	Lieta T-4/10: Prasība, kas celta 2010. gada 7. janvārī — <i>Al Saadi</i> /Komisija	46
2010/C 51/85	Lieta T-6/10: Prasība, kas celta 2010. gada 11. janvārī — <i>Sviluppo Globale</i> /Komisija	47
2010/C 51/86	Lieta T-219/09: Vispārējās tiesas 2009. gada 18. decembra rīkojums — <i>Balfe</i> u.c./Parlaments	48
2010/C 51/87	Lieta T-245/09: Vispārējās tiesas 2010. gada 5. janvāra rīkojums — <i>Shell Hellas</i> /Komisija	48
2010/C 51/88	Lieta T-251/09: Vispārējās tiesas 2010. gada 5. janvāra rīkojums — <i>Société des Pétroles Shell</i> /Komisija	48
2010/C 51/89	Lieta T-438/09: Vispārējās tiesas 2009. gada 14. decembra rīkojums — <i>Serifo/Commission et Agence exécutive “Éducation, audiovisuel et culture”</i>	48

Abonementa cenas 2010. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, CD-ROM, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
<i>ES Oficiālā Vēstneša</i> pielikums (S sērija) – <i>Publiskā iepirkuma līgumu konkursi</i> , CD-ROM, divi izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , C sērija – <i>Konkursi</i>	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

CD-ROM formāts 2010. gada laikā tiks aizstāts ar DVD formātu.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

